

VEZÉRCIKK

Hálaadás • *Tfirst Gyula*

Egyszer valaki azt mondta, hogy – némi túlzással – „az izraelita dicsóíti Istent, de nem ad hálát.” Az illető nyilván nem a zsoltárosra gondolt, hanem egy átlagos vallásos zsidóra. El kell fogadnunk, hogy a hálaadásnak is van egy története az üdvösségtörténet folyamában. A bibliai korok embereiben nem ösztönösen ébredt ez az érzés, hanem lassan, fokról-fokra jutottak el arra a felismerésre, hogy Isten, mint kezdeményező elindult az ember felé, ajándékot kínál, és ez az ajándék egyszerre ingyenes, tökéletes, túlradó. Az ószövetségi ember hálaadásának kialakult egy egyöntetű irodalmi szerkezete: a veszélyeztetettség érzése, szorongás, könyörgés, végül megemlékezés Isten szabadításáról. Ebben az érzésvilágban azonban megfért Jónás próféta lelkülete is, aki „hálaadó szóval áldozott” az Úrnak, amiért megszabadította őt, de engesztelhetetlen harag és fájdalom töltötte el azért, mert nem pusztította el Ninive népét.

Az igazi bibliai hálaadás: a keresztényi hálaadás. Ez felelet arra a KEGYELEMRE, melyet Isten Jézus Krisztusban kínál. Arra az isteni ajándékra, mely nem csupán egy gyors segítség, lelki jóérzés, testi gyógyulás, hanem ezekkel, vagy ezek nélkül is egy közeg, mely körülvesz és befedezi életünket, mely minden emberi megtapasztalásnál gazdagabb és teljesebb. Jézus Krisztus az égre emelte szemeit, hálát adott az Atyának, és ... néhány kenyérből több ezer embert megvendégt, Lázár előjött a sírból, az utolsó vacsorán egy új jelkép született, majd – feltámadása után –, az emmausi tanítványok szeme megnyílt és felismerték Őt.

Közeledik az év vége, amikor gyülekezeteinkben hálaadó napot tartunk. Ezeken az ünnepélyes összejöveteli alkalmakon emlékezzetek meg „a mi Urunk Jézus Krisztus adományáról; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok”.

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

Útvesztő, avagy melyik tanítást kövessem? • *ifj. Kovács Béla*

%, „Többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele...” (Ef 4,14a)

Mai világunkban olyan sok érdekes és tapasztalatokkal bizonyított tanítást hallhatunk, láthatunk, olvashatunk különféle alkalmakon, videón és a keresztény irodalomban egyaránt arról, hogyan is élje meg hitéletét, istenfiúságát az egyszerű hívő ember. Különösen megragadóak, sőt, hogy úgy mondjam, felrázóak jól ismert szerzők könyvei, az általuk megélt, átélt megtapasztalások Isten hatalmáról, dicsőségéről. Ezeket hallva, olvasva az ember maga is úgy érzi, végre, ez az, én is így akarok élni! Mert valljuk be őszintén, hazai keretekben kevés útmutatást, élő példát látunk arra, milyen is a győzelmes és szolgáló hívő

élet. Olyan felemelő élmény videofilmeket látni arról, hogy az Úr áldott emberei micsoda erővel és hatalommal cselekednek! Szinte irigykedünk, hogy nálunk (még) nincsenek ilyen csodálatos történetek, bizonyágtételek, és buzgón imádkozunk ezekért. Közben megpróbáljuk mindennapjainkat a eredményes szolgáló testvér által megélt és leírt minta szerint irányítani. Bizony komolyan tesszük ezt. Vannak bizonyágaink arról, hogy a magasztalásban valóban Isten ereje rejlik; hogy pozitív gondolkodással és jó megvallással tényleg megerősödünk; hogy Jézus Krisztus nevében megtörve mások vagy magunk által tudatlanul kimondott átkokat, megszabadulunk. Látjuk és halljuk, hogy meggyötört emberekből démonok távoznak az Úr nevében, a Szentlélek ereje által. Fellelkesülünk a gondolattól, hogy a Szentlélekkel mi is olyan nagyszerű közösséget építsünk ki, hogy beszéljünk Vele és figyeljünk Rá. Új dimenziókban és Jézus nevében járunk, megvalljuk hitünket és megtagadjuk félelmeinket. Mindig újabb és újabb szelete az általunk még nem ismert szellemi világnak! Már-már mi is próbáljuk alkalmazni a szellemi élet, szellemi világ „törvényeit”. Szinte elveszünk a lehetőségek között: melyiket is kövessem? Ez pedig feszültséget szül: most jól vallottam-e meg dolgaimat? Nincs-e valami okkult dolog a szüleim, nagy- és dédszüleim életében? Istennek fog-e tetszeni, s ha megvallom, eredményes leszek az Ő nevében? Tudok-e eléggé őszintén magasztalni a bajban? Vagy megpróbáljam járni a másik könyvben leírt utat? Talán még többet fogok úgy megtapasztalni? De hát, melyik az igazi? Lám, lám! Melyik is? Bizony mindegyik, és egyik sem. Vedd észre, az Úr nem a módszer tökéletességét díjazza! Isten nem azért nem ad meg neked valamit, mert rosszul követtél egy módszert, és azt várja, hogy tökéletesen csináld azt. Ami az adott helyzetben és időben áldás volt, vagy mindmáig folyamatosan áldás az egyik ember életében, nem biztos, hogy a te életedre is alkalmazható. Mert a megírt és követésre méltónak talált útirányok valóban igazak, és átélői valóban áldottak és sikeresek a hitéletben. Viszont felemássá torzul az egész, ha te ezt mintaként akarod követni. Talán neked nincsenek olyan nagy megtapasztalásaid, talán mégsem érzed annyira felszabadultnak magad egy szabadító konferencia után, vagy talán valami kis gög kezd szívedben kialakulni, mert az Úr megáld azon az úton. De nem azt a steril örömet érzed, mint amikor a könyvet olvastad, a videót láttad. Baj lehet az odaszánással, lehet, hogy csak az eredményeket akarod, és figyelmen kívül hagyod az író által nem részletezett, kemény és sok időt lefoglaló imaharcot, küzdelmet. Lehet, hogy nagy dolgokat vársz a Szentlélektől, de nem hallgatsz Rá, amikor azt mondja, hogy lefekvéskor ne dobáld szét a ruháidat.

Vagy elfelejtetted, amit az Úr mondott? „*Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*” (Jn 14,6). Azt gondold, hogy Isten árgus szemekkel figyel téged, hogy vajon jól alkalmazod-e azt, amin keresztül mást megáldott? **Jézus az út!** Isten a szíveket nézi, és a veséket vizsgálja. A kevélyeknek (öntelteknek, öngazultaknak, akik a szellemi élet „törvényeit” alkalmazva, kényszeríteni szeretnék Istent valamire) ellene állt, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. Ő az életét adta érted, és cserébe nem egy-egy módszert kér, hanem a teljes életedet. Úgy, ahogy van. Piszkosan, sikertelenül, gyengén, de odaszántan. Hiszen elég lesz neked az Ő kegyelme! (2Kor 12,9) És azután Ő vezet majd téged, lehet, hogy pontosan úgy, ahogy egyik-másik könyvben olvastad, vagy egészen másként, de mindig úgy, ahogy a Lélek akarja.

Tudod, az Ő útjai nem a mi útjaink, és az Ő gondolatai sem a mieink. Mert amennyivel magasabbak az eget a földnél, annyival magasabbak az útjai és gondolatai a mi útjainktól (módszereinktől) és gondolatainktól (Ézs 55,8–9).

Egy valami azonban biztos: „*Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket felőletek gondolok – azt mondja az Úr – békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak nektek*” (Jer 29,11).

Tehát mit is válaszoljunk a címben feltett kérdésre: útvesztő?

Nem, nem az. Ha nem téveszted szem elől Jézust, és **Őt követed** (Zsid 12,1–2), ha nem

bukdácsolsz a sokféle tanítás hullámain, ha nem a Vele való kapcsolatot keresed mindig. Bíz Rá a vezetést! Ő biztosabb minden módszernél.

Teljesedjete be Szentlélekkel! • Fábán József

Az Igében sok helyen olvasunk a Szentlélek kitöltetésének ígéretéről. Pünkösd napján Péter apostol ezt mondta a jeruzsálemi embereknek: „Mert néktek lett az ígéret, és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, akik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr a mi Istenünk” (ApCs 2,39).

A Szentlélek kitöltetésének ígérete a mi korunkban is érvényes. Ez valóságos megtapasztalásunk is. Azonban nagyon fontos, hogy az Ige szerint éljük át és az Ige útmutatása szerint érvényesüljön életünkben.

Az Igében sokféle neve van a Szentléleknek. Néhányat áttekintünk, mert a Szentlélek neve meghatározza a kitöltetésének célját és tartalmát is:

- 1) A kegyelem és könyörületeség Lelke (Zak 12,10; Zsid 10,29).
- 2) Igazságnak Lelke (Jn 14,17; 15,26; 16,13).
- 3) Fiúságnak Lelke (Róm 8,15).
- 4) Szentség Lelke (Róm 1,4).
- 5) Bölcsességnek és ismeretnek Lelke (1Kor 12,8; Ézs 11,2).
- 6) Erőnek, szeretetnek és józanságnak Lelke (2Tim 1,7).

1) A kegyelem és könyörületes Lelke

Az Úr az emberek iránti könyörületből, más szóval, kegyelemből ajándékozta Lelkét az embereknek. Ezért nevezi az Ige: Kegyelem Lelkének, kegyelmi ajándéknak (Ef 4,7; 1Pét 4,10; Róm 5,15). Ha kegyelem, akkor semmi esetre sem „érdem”, vagy „kiharcolt” eredmény. Isten tudja, hogy az embert az ő saját jóakarata és igyekezete sem teszi alkalmassá Isten szolgálatára. Ezért a saját Szelleméből adott, hogy az Ő ereje által legyünk képesek szolgálni Őt, és cselekedni az Ő akaratát.

Ez a Lélek nem csak rajtunk könyörül, hanem rajtunk keresztül is munkálja a könyörületes kegyelem ajándékát. Ezért mondja az Úr Jézus: „... irgalmasságot akarok és nem áldozatot” (Mt 9,13). Ismerjük a két adós szolga történetét is (Mt 12,3–35). „Legyetek azért irgalmasok, mint a ti atyátok irgalmas” (Lk 6,36). Korunk, a gyűlölködés és háborúskodás kora, ahol a gonoszság orgiákat ül. Nagyon időszerű, hogy a megváltott nép az Irgalom Urának követői legyenek. A Szentlélek minden esetben megvilágítja az irgalom útját, ahol a Mesterünk járt. Ezeket a látnyomokat kell követnünk. Nem az elvek, a tanok, hanem az irgalmas szív, és az irgalom cselekedetei bizonyítják, hogy az irgalom és a könyörületes Lelke munkálkodik bennünk.

2) Igazságnak Lelke

„Mert azt, Aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi az Isten igazsága legyünk Őbenne” (2Kor 5,21). „Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nekünk Istentől, és igazságul, és valóságos szentségül, és váltságul (1Kor 1,30). Igen, Ő a mi igazságunk. A Szentlélek elvezet arra az igazságra, hogy egyedül Jézusban és csak általa lehetünk igazakká az Atya színe előtt. Ha Benne vagyunk, a Szentlélek beljebb vezet az Ő igazságának megismerésébe” (Jn 15,13). A Szentlélek csak azokat tudja vezetni, akik engednek neki, és „éhezik és szomjúhozják az igazságot” (ApCs 5,32; Mt 5,6). „A te igéd igazság?” (Jn 17,17) Csodálatosan epesztő szomjúságot tud a szívben fakasztani Isten Igéje után. Az Ige olvasása közben megnyílik a szívünk és világosság árad belénk, szívünk kitárul és minden szó és betű létté válik bennünk. Jézus mondta: „Az én beszédem élet és lélek!” (Jn 6, 63) Nem gondolom, hogy munkálkodik a Szentlélek azokban, akik hanyagolják az Ige

olvasását. Az Igét a Szentlélek sugalmazta. Az egyetlen írott szöveg, mely közvetlenül az Istentől származott. Hitünk csalhatatlan zsinórmértéke ez. Az egyetlen út, mely a mennybe vezet. Ugyanakkor az Atya közvetlen sorai gyermekei számára. A Szentlélek megérteti velünk Atyánk üzenetét és erőt ad annak cselekvéséhez. De, ha nem ismerjük az Igét, hogyan tudjuk cselekedni Isten akaratát? Sehogy. „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem. Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak” (Jn 14,21).

3) Fiúságnak Lelke

A Szentlélek csodálatosan átformálja az embert. Az újjászületés előtt féltünk Istentől. Menekültünk előle, és nem akartunk tudni róla. Miután az Úr Jézus bűnbocsátó drága vére elmosta bűneinket, mély vággyal keressük vele a közösséget. Szeretjük a csendes kamrát, ahol zavartalanul társaloghatunk Vele. Jelenléte gyakran elnémítja szavainkat, csendesen gyönyörködünk szentséges jelenlétében. „Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúság Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám. Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk” (Róm 8,15–16). Fiúságunkat tisztelet és engedelmisség által is kifejezzük. Bizalom és reménység él a fiak szívében az Atya ígéretei iránt. Arra vigyázzunk, hogy Atyánk nevére ne hozzunk szégyent. Arra törekszünk, hogy életünk és cselekedeteink megszentelje Urunk, Atyánk nevét? „Lássék életemben Jézus kegyelme ...” Hasonlítsunk Hozzá! (2Kor 4,10–11) Ez a fiúság lelke!

4) Szentségnek Lelke

A szentség fogalma két részből áll: 1) a helyzetünk, és 2) az állapotunk. Megváltásunk által a szentek közösségébe emelttünk (Jn 17,8–10; ApCs 25,18; IPét 1,2; 2,5). Most már ebbe a közösségbe tartozom, akikkel közös hitet nyertem, ahová Isten az én lámpásomat helyezte, azaz a feladatokat meghatározta, és akikkel szívben és lélekben egy testté szerkesztettem (ApCs 4,31–32). Ez a helyzetem.

Az állapotunk már egy folyamatos megszentelődés. Növekedés a Krisztus szeretetében és szolgálatában (2Kor 4,10–11). A megszentelődés azt jelenti, hogy a Szentlélek fokozatosan befolyása alá vonja az indulatunkat (Fil 2,5), akaratunkat és vágyainkat. Ezen keresztül a szavainkat és tetteinket. Ez már egy hosszabb folyamat (Ef 4,15–16), melynek megvalósulása attól függ, hogyan engedünk a Szentléleknek. Ő nem erőszakos. Csak azt a területet fogadja befolyása alá, amit átengedünk Neki. Ő zörget, de az ajtót nekünk kell megnyitni. Szólhatunk nyelveken, működésünk során történhetnek rendkívüli dolgok is, de elmaradhat a megszentelődésünk, s helyette az énünk és hiúságunk növekedik a krisztusi szolgáló szeretet helyett (2Kor 13,1). A megszentelődésünk nem automatikusan, akaratunktól függetlenül megy végbe, hanem nagyon is mélyrehatóan, akarat és engedelmisség mellett munkálja bennünk a Szentlélek.

5) Bölcsesség és ismeret Lelke

a) Bölcsesség Lelke

A kegyelmi ajándékok két helyen vannak egyformán felsorolva. Az egyik az Ószövetségben: Ézs 22,2. A másik hely az Újszövetségben: 1Kor 12,8–10. Mind a két helyen a bölcsességgel kezdődik a felsorolás. Nem ok nélkül van ez így, mert a kegyelmi ajándékok működésének alapja az Isteni bölcsesség. Ha valakinek életében a kegyelmi ajándékok működnek, ott rendezett, alapos és céltudatos munka folyik. Minden megnyilatkozás „a gyülekezet építését munkálja!” (1Kor 14,3–4) „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” (Péld 9,10; Zsolt 111,10). Az isteni bölcsesség minden tekintetben tiszteletben tartja az Urat és az Ő Igéjét. Ez a bölcsesség alapja. „Élet fája ez azoknak, akik megragadják, és akik megtartják, boldogok” (Péld 3,18). Pál apostol különválasztja az emberi bölcsességet az Isten bölcsességétől. Mi az

utóbbival foglalkozunk (1Kor 2,1–16). A 16. vers, „a Krisztus értelméről” ír. Ez annyi, hogy úgy gondolkodunk, úgy látunk és úgy függünk mindenben Isten akaratától, mint azt Jézus tette. Ezt munkálja bennünk a Szentlélek. (Ha engedünk Neki.) Ha ő vezet és tanít, akkor nem kapkodunk, nem utánozunk senkit sem, hanem szilárdan követjük az Ige tiszta és világos útmutatását. Ez a bölcsesség épít a Kősziklára! Lehet, hogy nem sok látványos és szenzációs dolog történik, hiszen mélyre kell ásni, de az épület viharálló lesz. Ez a bölcsesség mindenekelőtt tiszta (Jak 3,17–18) és az Írások ismeretén alapul (2Tim 3,15). A Lélek kijelentése és vezetése soha nem tér el az Írások szellemétől és kijelentésétől. A Szentlélek soha sem mond ellent önmagának. A Lélek bölcsessége nem okoskodás, és nem szertelenkedés, hanem világos, tiszta és mindenben fedi az Igét (1Kor 2,10–16). Ezért fektet nagy súlyt Pál apostol arra, hogy együtt beszél a kijelentés Lelkéről és a bölcsességről (Ef 1,17–18).

b) Ismeret Lelke

Párhuzamos a bölcsességgel. Az isteni bölcsesség az Isten akaratának ismeretén nyugszik: ismeri az Úr gondolkodási módját, az Ige útmutatását és cselekedeteit (Róm 11,33–34). Ezért int Pál apostol: „Ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjük hiábavalóságában, kik értelmükben meghomályosodtak ...” (Ef 4,17–18) És tovább ezt írja: „nem szűnünk meg kérni, hogy betöltesetek az Isten akaratának megismerésével, minden lelki bölcsességben és értelemben” (Kol 1,9). Csak így áraszthatjuk minden helyen „a Krisztus illatát” (2Kor 2,14), „hogy vigasztalást vegyen az ő szívük, egybekötve a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére, amelyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve” (Kol 2,2–3).

6) Erőnek, józanságnak és szeretetnek Lelke

Az Úr Jézus szemére veti a sadduceusoknak, hogy tévelyegnek, mert nem ismerik az Írásokat, sem az Isten hatalmát (Mt 22,29). Tanítványainak tanácsolta: „Maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel” (Lk 24,49). „Mert „nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben” (1Kor 4,20). Ez az erő csak ott nyilatkozik meg, ahol szabad teret kap a Szentlélek. „Ha valaki szól, mintegy Isten Igéjét szólja, ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, melyet Isten ad” (1Pét 4,11). Ezt a csodálatos erőt Isten a Szentlélek által adja (ApCs 1,8). Az erőnek a célját Isten határozta meg. „...és lesztek nékem tanúim!” Erőt ad az Úr Jézusról való bizonyágtévesre. Ez csak akkor valósulhat meg, ha óemberem halálba adom. „Krisztussal együtt megfeszítettem, élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2,20). Jézus személyesen ezt mondta Pál apostolnak: „Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm, erőtlenség által végeztetik el”. – Pál így folytatja: „Nagy örömmel dicsekszem azért az én erőtlenségemmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem” (2Kor 12,9–10). Csak így erősödünk meg hatalmasan a benső emberünkben a Szentlélek által (Ef 3,16). A következmény: „a mi evangéliumunk nemcsak szóban áll, hanem isteni erőben és Szentlélekben is” (1Thes 1,5). Ezért köti össze Pál apostol az erő fogalmát a józansággal és szeretettel. Józanság szükséges ahhoz, hogy az érzelmek, a különböző hatások, és a sátán csalásai tévelygésbe ne sodorjanak. Ez önhitté, felfuvalkodottá és elbizakodottakká tesz. Józanul külön kell tudni választani az Isten erejét a különböző hatásoktól és a rajongástól.

Péter apostol első levelében háromszor hívja fel a gyülekezet figyelmét a józanságra. 1) Józanul reménykedjenek ... 1,13. 2) A szenvedések és megpróbáltatások idején mértékletességet és józanságot ajánl ... 4,7. 3) Józanság szükséges a Sátán kísértéseinek kivédéséhez is ... 5,8.

Ez a józanság nem hideg okoskodás, vagy a nehézségek elől visszahúzódás. Ezért hozza kapcsolatba az apostol a józanságot és a szeretetet. 1Kor 13 fejezet szerint: „hosszútűró,

jóságos, nem irigykedik, nem fuvalkodik fel, nem kérkedik, nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem háborodik fel, nem cselekszik éktelenül, és nem rója fel a gonoszt” (1Kor 13,4–5). Isten maga a szeretet (1Jn 4,16). Ennélfogva természetes, hogy Isten Szelleme a szeretet szelleme. Ahol ez a Lélek munkálkodik, ott minden a szeretet szolgálatában áll. Nem csak körülöttünk, hanem mindenekelőtt bennünk! A Szentlélek csendesen termést érlel. Csak egy gyümölcsöt terem: ez a szeretet! (Gal 5,22) Ez a szeretet merőben különbözik az ember természetéből fakadó szeretettől. Az emberi szeretetnek középpontjában saját magunk vagyunk. Ami nekünk kedvező, azt szeretjük, ami bántó, terhes vagy kellemetlen, azt gyűlöljük. Az Isten szeretete önzetlen. Ő mindig AD! „Ismerjük a mi Urunk Jézus jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettünk, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk” (2Kor 8,9). Szívesen fosztja meg magát, hogy az arra érdemteleneken segítsen (Fil 2,5–7). Ez a szeretet nem fakul, nem hül ki, és soha el nem fogy (1Kor 13,8). Sőt ... „ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik” (Róm 5,20). Ez a szeretet sohasem sokallja a fáradságot másokért, és nem vár elismerést, vagy jutalmat a szolgálataiért. Ennek a szeretetnek alkotó elemei: „...öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség és mértékletesség”. Ez egy csodálatos világ! Ha belegondolunk, bizonyára megdöbbenve kérdezzük magunktól: hol vagyok én ezekhez képest? Pedig Istennek célja ez a kegyelmi ajándékok kitöltésével. „Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete a benső emberben az Ő Lelke által. Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a szívetekben. A szeretetben meggyökerezvén, és alapot vevén ... és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy eképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, aki végzetlenül bőséggel mindezeket megcselekedheti, feljebb, hogy kérjük vagy elgondoljuk ... Annak legyen dicsőség, az egyházban, a Krisztus Jézusban örökkön-örökké! (Ef 3,16–21)

Rajtunk múlik, hogy Isten eléri e célját bennünk és rajtunk keresztül mások felé. Ez a mi engedelmségünkön és szolgálatkészségünkön múlik. A Szentleket jogaihoz kell engednünk. A bennünk élősködő önfejűséget, egyszóval minden bűnt, valóban Jézus vére alá kell helyeznünk. Az ellenállás felszámolásával bekövetkezhetik az, hogy „testünk, lelkünk és szellemünk” a Szentlélek befolyása alá kerül (1Thes 5,23). Istennek szentelt edények lehetünk. Ez az Isten akarata (1Thes 4,3). Ha ezt nem ismerjük fel, nagyon szegények, bukdácsolók és csak magunk körül forgolódók vagyunk. Szertartásokba, szokáscselekedetekbe süllyed lelki világunk. Örömtelenek leszünk és anyagi dolgok foglalkoztatnak bennünket életünk egész területén. Istennel való közösségünk és szolgálatunk csak a vágyak világában lakik. Ilyenkor fordul elő, hogy valamilyen átlós megoldást keresünk. Azaz, ha nem megy természetesen és lélekleben, akkor olyan helyet keresünk, ahol kívülről való hatások „dobnak föl”. De ez még mélyebb ürességet von maga után. Nincs jobb út, egyedül az a jó, amit Jézus adott. Fogadjuk el és őszinte lélekkel járjunk azon. „Hú az Isten, aki elhívott titeket, Ő meg is cselekszi azt” (1Thes 5,24). Fel a fejjel! Bátran induljunk beljebb a kenet alatti életbe! Itt a Krisztusnak átadott élet gazdagsága vár ránk. Áldást nyerünk és áldást oszthatunk. Ez Isten terve a Szentlélek kitöltésével. Így legyen ez a mi életünkben is.

A CSALÁD

Egyedülálló, elváltak, özvegyek • Lennart Steen

Szeretném, ha ma este nem a problémákkal kezdenénk, abból ugyanis van elég. Inkább kérjük Istent most, hogy gyógyító erejével legyen közöttünk, hogy adjon megoldást a problémákra.

Jézus Krisztus nagyon jól ismer titeket, ismeri könnyeiteket, amelyeket a különböző problémák miatt ejtettetek. Amikor Ő a földön járt, nagyon sok boldogtalannal találkozott, akiknek mindenféle félelmek, gondok voltak a szíveikben. Jézus ma is úgy viszonyul a szenvedőkhöz, mint akkor.

Nem ítél meg titeket, mert nem ezért jött, hanem hogy megváltsa a világot. Ha tele van életed kudarccal, szíved sebekkel, gyere ma Jézushoz. Ő szeret téged, gyere hozzá most.

Jézus egyszer egy szennyes életű asszonnyal találkozott, akivel beszélgetésbe elegyedett, és kérte, szóljon a férjének is. Ez az asszony samáriai volt. Hogyan viszonyult az Úr Jézus hozzá? Nem mondta, hogy menjen el, mert nem tud mit kezdeni egy olyan nővel, aki már a hatodik férfival él együtt. Sőt, ebből az asszonyból hamarosan evangélista lett, aki megtérésre hívta a város lakóit!

Látod, Ő a bűnösök között is keresi az Ő embereit. Te az Ő legjobb tanúja lehetsz, még akkor is, ha belül a legértéktelenebbnek érzed magad. Hirdetheted te is másoknak Isten örömhírét! A házasságtörő asszonynak azt mondta, akit házasságtörésen kaptak, hogy én nem ítéllek meg téged, hanem menj el és ne vétkezz többet. Pedig az akkori törvények szerint ennek az asszonynak halállal kellett volna lakolnia tetteért. Jézus téged is nagyon szeret, és helyre akar állítani, amint a samáriai asszonnyal is tette. Egy jobb életet akar neked adni.

Ajánlom, hogy figyelmesen olvassátok el magatokban az 1Kor 6–7. részét, hogy a Szent Szellem rávezessen titeket a megoldásokra életek problémáit illetően.

Ebben a levélben Pál apostol rendet akar teremteni a korinthuszi gyülekezetben. Ne gondoljátok, hogy a ti problémáitok valami különlegesek. Isten már ismerte azokat, mielőtt meglettetek volna, sőt mielőtt te is lettél volna. Éppen ezért Ő ismeri ezekre a megoldást is. Istent nem lepi meg az, hogy olyan sok házasságtörés, parázñaság van ebben a világban. Ő ezekre mind tudja a választ. Korinthosz nagyon szabad erkölcsű város volt abban az időben. Isten Jeruzsálemben, vallásos emberekből hozott létre gyülekezetet, de Ő a legrosszabb hírű városban is tudott gyülekezetet alakítani. Pál apostol ebben a Sodomához és Gomorához hasonló szellemiségű városban prédikálta a Megfeszítettet. Istennek tehát megvan a hatalma, hogy a te városodban is létrehozson egy csodálatos közösséget. Sőt, Isten képes-e arra, hogy az én szívemben is létrehozza ezt? Bizony, Ő megteszi, sőt meg is tette.

Voltak özvegyek, egyedülállók és, természetesen házasok is Korinthoszban.

Voltak paráznák és elváltak is. Istennek mindegyikükhöz volt szava. Akkoriban a keresztények azt mondták, hogy a testi dolgokkal nem érdemes különösebben foglalkozni, az Úr ügyis a lelkünket menti meg. Azonban ez nem egészen van így, hiszen a mi testünk a Szent Szellem temploma, Neki nincs más temploma rajtunk kívül.

Korinthoszban természetes volt, hogy a férfiak a feleségek mellett ágyasokat is tartottak.

Házasságtörésnek csak az számított, amikor egy férfi egy házas nővel került viszonyba.

Voltak homoszexuálisok és prostituáltak, voltak felemás házasságok is.

Istennek mindezekre van válasza. Az Ő igéje az egyedülállóknak is szól. Ő nem feledkezett el rólad és van megoldás a te problémáidra!

Kezdjük az elején. Ha érett személyiség vagy, akkor tudod, hogy az élet nem mindig örömteli és a legjobb házasságok sem mindig azok. Ennek az az oka, hogy a házastársak nem tökéletesek. Ha nem is ért meg a házastársad, akkor sem dől össze a világ.

Tehát vannak krízisek, válságok a házasságban. Krízisek a természetben is előfordulnak, de ezek nem véglegesek. Gondoljatok csak arra, hogy nyáron a virágok elszáradnak, télen elfagynak. De aztán tavasszal újra kezdődik a virágzás.

Vannak válságok életünkben, amelyek kívülről jönnek, és ezek nem kettőtök szeretetétől függenek. Ilyen külső *válságok* pl. a betegségek, a munkanélküliség. Ilyen helyzetekben Isten Igéje a Kol 3,14 szerint érvényes:

„Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.”

Ez azt jelenti, hogyha ilyen nehézségek jelentkeznek életekben, akkor még inkább

öltözzétek fel a szeretetet egymás iránt. Mondd azt, hogy ha kevés pénzem van is, és nem tudok neked ezt-azt megvenni, akkor is szeretlek. Szeretjük egymást, és ezek a kihívások nem tudják szétszakítani kettőnk szeretetét.

Belső krízisek is bekopoghatnak hozzánk. Ezek olyanok, mint a láz a szervezetben, amely belülről támad. Ezek a kapcsolatokat belülről kezdik el bomlasztani. Lehet, hogy külső problémák következményei, de nem törvényszerűen azok.

Csak néhány példát említenék, hogy világosabban lássunk.

Lehet, hogy a vőlegény benéz menyasszonya szobájába, és látja, hogy rendetlen. Erre akkor legyint egyet, de tíz év múlva a házasságban már komoly probléma lehet, ha a lakás rendetlen. Vagy előfordulhat, hogy a férjek szürcsölnék stb. amitől szenved a feleség. Sokáig nem szól semmit, de egyszer kitör belőle.

Ha stabil kapcsolat van közöttetek, akkor ezeket nyugodtan elmondhatjátok a másiknak és megbeszélhetitek. *Ef 4,29* azt mondja, hogy „egyetlen rossz szó ki ne jöjjön a szátokon, hanem sokkal inkább az, ami alkalmas az építésre, ahogy a szükség kívánja, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.”

Kiigazíthatod a párodat, de ne akkor, amikor labilis állapotban van. Mondok nektek egy jól bevált módszert: Ha panaszod van a férjedre, vagy a feleségedre, a belső szobádban állj meg az Úr előtt, és kezdj el tíz jó dolgot leírni róla. Adj ezekért hálát Istennek. Lehet, hogy nem írhatod le, hogy az én férjem, feleségem a legjobb a világon, de néhány kis dolgot biztos meg tudsz nevezni. Mire mind a tized leírod, nagyon hálás leszel férjedért, feleségedért az Úrnak, és már nem tudsz rosszat gondolni róla. Tudod, ez az igazi gyógyulása a szívnek!

Lehet, hogy elmentek valahová sétálni, leültök a virágzó természetben tavasszal, és beszélgettek egymással a problémákról, mert ilyenkor nyitottabbak vagytok és könnyebben elfogadjátok a helyreigazítást.

Mindezekén túl előfordul, hogy egy *házastársi kapcsolat megtörik*. Ez akkor van, amikor kevés időtök van egymásra. Ilyenkor a szeretet is egyre kevesebb lesz, és csak a kötelességek maradnak, amelyek nyomasztanak mindkettőtöket.

Ne várd meg, míg a másik kezd el panaszkodni, légy te az első, hogy megbeszéljétek a problémákat. Ez általában is egy hasznos tanács, hogy ha úgy érzed, senki sem barátságos hozzád, nem foglalkoznak veled, akkor te kezdj el másokkal törődni. (Hasznos dolog ez egyedülállóknál is.)

A megtört kapcsolat széteshet, *váláshoz* vezethet. Isten nem gyönyörködik a válásban, és csak kivételes esetekben fogadja el azt. De mi van akkor, ha egy szétesett házasság romjain valamelyik fél, a férj vagy a feleség egy új kapcsolatot kezd építeni, egy harmadik személlyel? Ez nem könnyű kérdés, ugye?

A válaszokat illetően nézzük meg *IKor 7.* részét.

IKor 7,10–11 azt mondja, a házasok ne váljanak el: „A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválk, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el feleségét.”

Azt gondolom, ez világos beszéd. De menjünk tovább. A következő versek a felemás házasságban élő hívő házastárs felelősségét emelik ki: „...ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el. És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el a férjét. Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által, különben gyermekeitek tisztátalanok volnának, így azonban szentek” (*IKor 7,12–14*).

Tehát ha a nem hívő szereti hívő házastársát, maradjanak együtt, mert te keresztényként sokkal jobb partnere vagy neki, mint azelőtt. Isten ad erőt neked a felemás iga miatti nehézségek leküzdésére. *IKor 7,15*-ben Pál arról ír, hogyha a hitetlen házastárs válni akar, válják el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békeességben éljünk.”

Nehezebb a helyzet, ha a házastársad már új kapcsolatra lelt, és te így maradtál egyedül. Ez szörnyű, azt érezheted, hogy te nem voltál elég jó ahhoz a harmadikhoz képest. Az ilyenekre a gyülekezetben nagyon nagy figyelmet kell fordítani, mert rettenetes az a helyzet, amiben vannak. Ha a hűtlenné lett házastársad valakivel együtt él, akkor házasságtörést követett el. De lehetséges-e, hogy az, aki egyedül maradt *újraházasodjon*? Az ige azt mondja, hogy igyekezzen kibékülni és visszatérni (*IKor 7,11*). De ha a másik már megházasodott, akkor erre természetesen nincs lehetőség.

Az egyedül maradt tehát mindig egyedül maradjon ezután? És így egyedül viselje a széttört házasság következményeit, míg volt házastársa talán boldogan él (házasságtörésben) mással? *IKor 7,39* így szól: „Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.”

Azt viszont tudni kell, hogy a törvényben a házasságtörést halállal büntették, így a hűtlenül elhagyott fél szabaddá is lett azonnal, mivel amazok meghaltak, és nemcsak harminc év múlva.

Van egyfajta teológiai magyarázat, amely azt mondja, hogy a hűtlenül elhagyót, ha újraházasodott, halottnak kell tekinteni, így a másik szabad lesz.

Mt 19,7–9 versében maga az Úr beszél az elválásról: „Erre azt mondták neki: Akkor miért rendelte el Mózes, hogy adjon válólevelet, aki elbocsátja feleségét? Jézus így válaszolt nekik: Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeket, de ez nem kezdettől fogva volt így. Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaságot kivéve – és mást vesz feleségül, az házasságtörő.”

Ez a házasságtörő szempontjából vizsgálja az újraházasodás esetét. Az egyedül maradt, Jézus szerint tehát újraházasodhat. Természetesen nem csak egy emberé a felelősség a házasság megromlásáért, de ha az elhagyó új házasságot köt, ezzel házasságtörést követ el és mintegy ártatlannak vélelmezi a másikat, akit elhagyott. Isten együttérez a szenvedővel, itt nevezetesen a magára maradottal, mivel ő viseli a másik helyett is a negatív következményeket. Nem gondolom, hogy Isten azt akarná, hogy ezután mindig is egyedülálló maradjon. Házasodjon meg, ha akar.

Az biztos, hogy Isten inkább akarja a sebeket meggyógyítani, sem mint a válást.

Most néhány kérdésre válaszolnék:

1. Az egyedüllét kedvesebb-e az Úr előtt, mint a nem hívővel kötött házasság?

A válasz az, hogy az egyedüllét kedvesebb, ha valóban az Úrban élsz, és van uralmad önmagadon. Boldogabb leszel, ha egyedül maradsz. Néhány igehelyet mondok nektek ebben a témában: *IKor 7,9.16.27.32.39–40*.

2. A nem hívővel kötött házasságok esete

Hitetlennel kötött házasságtól Pál apostol óvja a hívőket. Keresztény maradhatsz te úgy is, de fejlődő keresztény nem lesz belőled. Soha nem tudsz vele teljesen egygyé lenni, és rengeteg problémád lesz.

3. A férj nem hisz, hosszú évek óta iszákos, szabad-e elválni tőle?

Nagyon sokat kell imádkozni az ilyen helyzetben levő feleségért is, nemcsak a férjéért. Érvényes ebben az esetben az, hogy ha a férj együtt akar élni feleségével, akkor ne váljanak el.

4. Többszöri házasság után megtért hívő asszony választhat-e hívő férjet?

Természetesen. Ez a samáriai asszony esete. *2Kor 5,17* szerint a régiék elmúltak, újjá lett minden. Isten a tudatlanság idején történt dolgokat megbocsátja.

5. Egyedüli nő ég a vágytól, de nincs olyan hívő férfi, akihez hozzá mehetne. Mit tegyen, ha beleszeretett egy nem hívőbe?

Az ige azt mondja, jobb házasságban élni, mint égni (*IKor 7,9*). Istennek fontos az, hogy az ember kielégült legyen. Ő teremtett minket, Ő ismeri ezirányú vágyainkat is. Ha az illető férfi elvált, akkor nem ajánljuk a házasságot az előzőekben elmondottak miatt. Nehéz helyzet az

biztos, de nem tiltott, hogy férjhez menjen a komplikációk tudomásul vételével és vállalásával.

Az Úr áldjon meg titeket és adjon nektek bölcsességet!

CÍMLAPON

Kadarkút '92 – A Gyermektáborról csoportvezetői szemmel • Balogh Sándor

%Ezen a nyáron a két turnusban 40 gyermekmunkás testvér vállalta a csoportvezetés vagy éppen a csoportsegítés nehéz, de áldott szolgálatát. Néhány kérdést föl tettem számukra, és most ezekből a válaszokból fogok ízelítőt adni.

1. Egyfelől nagyszerű, hogy vannak évek óta hűséges csoportvezetőink, másfelől csodálatos látni az újabbnál újabb gyermekmunkások színrelépését. Téged mi motivált abban, hogy jelentkezsz tábori csoportvezetőnek?

- Istentől kapott elhívás és gyermekszeretet. (Tné A. I.)
 - Nagyon szeretem a gyermekeket és szeretek velük foglalkozni. (T. T.)
 - Nagyon fontosnak tartom a gyermekmunkát, ezen belül a gyermektábort. (K. Pné)
 - Szükségesnek tartom ezt a gyermektábort és ennek működéséhez nem kevés felnőttre van szükség. Így elsősorban a gyermekekért érzett felelősség miatt jöttem. (F. Zné)
 - Szívesen dolgozom együtt keresztényekkel, különösen pedig amikor gyermekekről van szó! (Cs. V.)
 - A tavalyi kedvező tapasztalat után vállalkoztam ismét. (K. I.)
 - Tavalyi élményeim hatására jöttem el ismét. (Gy. E.)
 - Mert itt gyermekeket segíthetek ahhoz, hogy elfogadják az Úr Jézust. (Sz. T.)
 - Fontosnak tartom, hogy a gyermekek is megismerjék Jézust és megérezzék, megértsék, hogy Ő érettük is meghalt a kereszten, mert nagyon szerette őket. (M. A.)
 - Azért jöttem, mert gyermekként már nem jöhöttem, de nagyon kíváncsi voltam, hogy milyen a tábor egy csoportvezető szemével. (B. M.)
 - Nem tudtam még teljes bizonyossággal, hogy ez a terület-e az ahová az Úr elhívott, így egyrészt: erről szerettem volna megbizonyosodni; másrészt a nyarat szolgálattal akartam eltölteni. (J. E.)
 - Márta hívott, és amikor az Úr is meggyőzött, akkor igent mondtam. (K. Ané)
- 2. Nem zavar, hogy ilyen hosszú időre földre kellett tenned az otthoni teendőidet, s talán szabadságod jelentős részét áldozod fel, hogy itt lehess és szolgálhass a gyermekek között?*
- Mellettem áll a gyülekezet és a rokonság segítsége. (Tné A. I.)
 - Ezt vállaltam, ezért felmértem a „költéseket”. (Cs. V.)
 - Természetesen áldozatot jelent az ittlét, de a tábor időtartamát nem ajánlatos csökkenteni. Az otthoni teendők elintézése is csak elősegíti, hogy fáradtan, kimerülten érkezünk, ezért javaslom: érkezünk mi felnőttek egy nappal előbb és töltsük el azt a napot gyermekek nélküli közös lelki programban. (S. G.)
 - Már alig vártam, hogy jöhessek! Nem áldozat. (Sz. T.)
 - Én kegyelmi lehetőségnek tartom és örülök, hogy élhettem vele. Szabad voltam arra, hogy ne sajnáljam, amit ezért otthon feladtam. (B. Lné)
 - Nem zavar, sőt ez volt a nyár leghasznosabb eltöltött hete! (J. E.)
 - „Civilben” is gyermekekkel foglalkozom, és a nyár nagyon unalmas lett volna nélkülük, így nincs, ami zavarhatna. (Oné P. M.)
 - Nem zavar, bár nagy volt az előkészület, s a szabadságomat már előtte pár hónappal kellett

kérem erre az időpontra, de az Úrért és a gyermekekért szívesen vállaltam, igaz kicsit remegve, mert tudom, nálam sokkal tehetségesebb, alkalmasabb testvérek, testvérnők vannak. (K. Áné)

3. Mi volt a legkedvesebb élményed eddigi táborigazolgálatod alatt?

- Saját magam megújulása, a gyermekek visszatükrözödo szeretete. (Tné A. I.)
- Amikor egy kislány azt mondta: „Köszönöm, hogy végre valakinek elmondhattam problémáimat” (K. Pné)
- Látni a gyermekek döntését Jézus mellett, s látni hogyan alakulnak ki közöttük a kapcsolatok. (Nné N. K.)
- Amikor egyszerre annyi gyermek ült az ölemben, hogy recsegett a pad ... (V. A.)
- Hogy nemcsak a csoportombeli gyermekek, hanem a többiek közül is odajöttek hozzám tanácsokat kérni, és hogy mindannyian „szívták” magukba a szeretetet. (M. A.)
- Ahogyan sikerült egy kisfiúval magamat elfogadtatni. (J. E.)
- Látni azt, ahogyan fiúk és lányok fogadják szívükbe Jézust ... s tudni, hogy ebben egy ... picit ... én is benne voltam! (Óné P. M.)
- Élményem nagyon sok volt. Legnagyobb mégis az, amikor az akadályversenyen a kukoricásba bújtam és az volt a feladat, hogy megtaláljanak. Ha azok a gyerekek, akik azt ígérték: hogyha előjövök, jégkrémet kapok, mind megtartották volna a szavukat, akkor el is ment volna a hangom. (K. K.)
- Az egész táborigélet nagy élmény volt számomra, annak ellenére, hogy nagyon elfáradtam. Óriási élmény volt a csütörtök esti alkalom, ahol jelen volt az Úr és ezt a gyermekek is csodálatosan megérezték, és sokan átadták a szívüket Neki! (K. Áné)

4. Mit szeretnél a tábor életéből pozitívumként kiemelni?

- A rugalmasságot, hogy semmi nem tudta a tábor életét megzavarni, mert mindenre felkészülést. (G. A.)
- Különösen az előkészítő alkalmat, mert így a témát előre tudtuk és volt idő felkészülni. (F. Zné)
- Nagyon jó volt a felnöttek és a gyermekek közötti kapcsolat, legalábbis nálunk. (M. A.)
- Nagyon jó volt, hogy a vidámságnak, a nevetésnek is helyet adtunk. (T. T.)
- A programok vidámságát, változatosságát és hogy lelkiek voltak. (Sz. T.)
- A tábor összes szolgálattelvöinek munkamegosztását. (B. Lné)
- Hogy a táborútnél töltött idő milyen közösségformáló erő volt. (J. E.)
- Igazi táborra utaló „nyomok” miatt pl. zászlófelvonás, csapatzászló stb. (Óné P. M.)
- Szerintem nagyon jó volt, hogy egyes csoportok voltak (1. turnus). Elöször azt hittem, hogy a fiúk majd „cikizik” a lányokat, de szerencsére semmi ilyen nem történt, sőt sokkal nagyobb volt a fegyelem és az összetartás. (K. I.)

Persze ettől sokkal több tapasztalatot és élményt is megosztottak velem a kedves lelkimunkás testvéreim, de úgy gondolom, már ennyiből is érezni lehet azt a jó légkört, amelyben szolgálataunkat betölthettük.

Egyre jobb az Ifjúsági Napok • Kovács Zoltán

Az országos Ifjúsági Napok rendezvényeit az idén is Kadarkúton tartottuk, augusztus 18–21. között. A résztvevők száma öröndetesen gyarapodott, a tavalyi 5–600-al szemben az idén 800-an voltunk. Ez a számbeli növekedés még csak szerény kezdet Süveges Imre látásának megvalósulásához, mely szerint az ezredfordulóra ötvenezer pünkösdi hívö lesz az országban, de kétségtelenül ebbe az irányba mutató jel. Mindehhez feltétlenül szükséges azoknak a testvéreknek az imája, akik rendszeresen imádkoznak a tavalyi Ifjúsági Napok végén közreadott imakérésekért, a látomás megvalósulásáért.

Ezen imakéréseket az Élö Víz '91/5. száma is közölte. Kérjük tehát imádkozó testvéreinket,

hogy továbbra se hagyják abba az e célokért való imádkozást, hanem rendszeresen imádkozzanak a fentiekért legalább kétnaponként! Rövidtávú imakérésünk pedig az, hogy jövőre ezren legyünk az Ifjúsági Napokon. Az Úr meghallgatja kéréseinket, végezzük hát hittel és kitartással az imádkozást!

A fő örömet mégsem a létszámgyarapodás okozta, hanem az, hogy az Úr közöttünk volt a szó szoros értelmében. Már a nyitó istentiszteleten lehetett érezni, hogy az Úr végzi a munkát a szívekben. Az ideai táborozáson nem voltak hangzatos jelszavak, mint például „Foglaljunk el területeket a Sátántól”, viszont mélyebb tanítások hangzottak el, és realisabban érezhető volt az Úr jelenléte.

Az előadásokat, igehirdetéseket idén is csak hazai testvérek tartották, olyanok, akik elkötelezettek voltak a rendezvény eredményéért, s ez meg is látszott minden egyes szolgálaton. Örömteli, hogy megtapasztalhattuk a bibliai főiskola első kézzelfogható gyümölcseit. Az első évfolyamot elvégzett hallgatók közül hárman is hirdették közöttünk az Igét jó felkészültséggel és tőzzel.

Reggelenként imaóra volt 6-tól 7 óráig a koránkelőknek, majd dicsőítéssel és párhuzamos előadásokkal folytatódott a délelőtti program. Délután fakultációk voltak érdekes témákban (Pl. New Age – keleti vallások, hívő zene stb). Esténként evangélizáció volt. Örömdetes, hogy a tavalyi kihagyás után az idén újból kivonultunk Kadarkút főterére utcai evangélizációt tartani. Az evangélizáció ötletesen „Az új kenyér ünnepe” nevet kapta, amire az eddig megszokottól többen voltak kíváncsiak a faluból. Így az új kenyér ürügyén sokaknak tehetünk bizonyosságot Jézus Krisztusról, majd a rendezvényt követően a személyes beszélgetésekben is.

Most pedig térjünk át az Úr munkájára! Ezúttal is voltak megtérések, Szentlélek-keresztségek, beteggyógyulások és szabadulások. Többek között egy súlyos beteg kisfiúért imádkoztunk, akit mentővel vittek el a táborból a kaposvári kórházba. Az Úr meghallgatta kérésünket, s a kisfiú harmadnapra egészségesen visszakerült a táborba.

A táborozás csúcspontja – s ezt nemcsak szubjektív megítélés mondatja velem – a 20-ai evangélizáció volt. Ezen az estén tartottuk volna a tábortűzet, de a tűzgyújtás a nagy szárazság miatt nem volt lehetséges. Az igeszolgálatot Nyeste Ferenc testvér végezte, aki kijelentette, hogy tábortűzet ugyan nem raktunk, de tűz lesz a sátorban, mégpedig égi tűz! És így lett! Aznap este 40–50 embert betöltött az Úr Szentlélekkel, ráadásul úgy, hogy többen leestek a földre az Úr erejének nagysága miatt. A segítők egymásután imádkoztak az előrementekkel, az Úr pedig cselekedett, és kiárasztotta Lelkét rájuk. Csodálatos este volt. Ezen az estén nem a segítők imáját jutalmazta az Úr, hanem azokét, akik az alkalom előtt imádkoztak az evangélizációért, és azokét, akik már jóval előbb bőjtöltek és imádkoztak az Ifjúsági Napok áldásaiért. Testvérek, ez az este volt az imátok eredménye! A Szentlélek leszállt az egész táborra, és az alkalom után mindenütt imádkozó csoportok alakultak; ki sírva, ki nevetve dicsérte az Urat, a mi Istenünket, aki mindezeket az áldásokat adta. Éjszaka sokan aludni sem tudtak az örömtől. Csodálatos, hogy az Úr használni akar bennünket az Ő munkájában, számít reánk, pünkösdi fiatalokra – ezt jelentette ez az este. No, de térjünk vissza a prózaibb dolgokra!

Üde színfoltot jelentett az első este és az utcai evangélizáción az Immánuel együttes zenéje. Ugyanez mondható el a péceli énekesekről is. Kiemelten is dicséret illeti Menich András testvért, aki ezúttal már másodszor látta el kifogástalanul a főrendezői feladatokat. Amióta ő végzi ezt a szolgálatot, azóta nem hallani panaszt a fiataloktól a rendezők tevékenységével kapcsolatosan, és mégis rend van a táborban. Testvérünk mondta el bizonyágképpen, hogy a tűzoltók éjféle kiérkezésén túl is volt egy tűzriadó. Az utcai evangélizáció alatt a büfé gyulladt ki. Testvérünket az Úr indította, hogy hamarabb menjen be a táborba, s így fedezte fel a dolgot. A tűzoltók is a közelben tartózkodtak, így az Úr kegyelméből nem lett semmi nagyobb baj.

Az idén sem maradtak el a sportprogramok. A fociban és a röplabdában egyaránt sok csapat nevezett, emiatt a meccsek lebonyolítása alig fért bele az időbe.

Hasznos újítás volt, hogy az idén már két sorban közeledhettünk az ebéd kiosztási helye felé. Így a résztvevők számának növekedése ellenére sem nőtt a sorbanállás ideje. Az ebédet a falubeli étteremből hozták, s bár nem kaptunk különösebben jó ételeket, az ellátás színvonala még megfelelő volt.

Meg kell emlékezni az időjárásról is. Az Úr csodálatos, meleg nyári időt adott, hogy sem az eső, sem az éjszakai hideg nem zavarta a táborozást. A szárazság miatt nem volt olyan sok szúnyog sem, mint a korábbi években.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik tevékenységükkel hozzájárultak az Ifjúsági Napok áldásaihoz. Ezek közé tartoznak a szolgálatok résztvevői, az éjjeliőrök stb, s végül, de nem utolsósorban a rendezvény áldásaiért imádkozók. A munka oroszlánrészét ezúttal is az Országos Ifjúsági Munkacsoport tagjai végezték: ők szervezték és bonyolították le a programokat. Hála az Úrnak az új erőért, amit ott kaptunk. Befejezésül mit kívánhatnék mást, mint azt, hogy jövőre még az ideinél is jobb legyen az Ifjúsági Napok rendezvénysorozata!

Érezd és lásd, hogy jó az Úr • Pirka Beáta

Az idén is megrendezték az ifjúsági napokat Kadarkúton. Kb. 800-an vettünk részt ezen a találkozón, amely nemcsak áldásos alkalmakat tartogatott a számunkra, hanem sok személyes élményt és üzenetet is. Hallottunk előadást a Szent Szellem munkájáról, gyakorlati alkalmazásról, az elválasztásról, kiválasztásról, Isten beszédéről, az imádkozásról, az odaszánásról, valamint részünk lehetett a kadarkúti evangélizációban is. De most nem ezekről a programokról, tanításokról szeretnék beszélni. Arról szeretnék szólni, ami nagyon megérintett engem e pár nap alatt, és amit az Úr megértetett velem üzenete által. Ez pedig: a Szent Szellem jelentősége életemben.

Eddig valahogy nem fektettem nagy hangsúlyt arra, hogy a Szent Szellem irányítása alá helyezzem életemet. Pedig az Úr betöltött Szentlelkével és a nyelveken szólás ajándékát is megkaptam. Mégsem tudtam a Szent Szellem irányításában élni. Ekkor az Úr gondolkodásra készítetett: vizsgáljam meg magam, mi ennek az oka. Aztán rádöbbsentem. Időm legnagyobb részét nem az Úrral töltöttem, nem szántam Neki oda igazán az életemet. Imádkoztam, forgattam az igét, szolgáltam, de nem tettem ezt teljes erőmből. Miután erre rájöttem, megpróbáltam változtatni életmódomon. Nem ment rögtön, de igyekezetemet értékelte az Úr. Volt egy feladat, amit teljesítenem kellett és hirtelen nem tudtam, hogyan fogjak hozzá. Egyszerűen kértem az Urat: segítsen nekem. És amilyen egyszerűen kértem segítségét, az olyan egyszerűen jött. Ekkor megértettem: ha teljesen átengedem Szellemének életemet, állandóan áldásokban fog részesíteni. Akkor sem tűnnek el a gondok, de teljesen más megvilágításban fogom látni őket. Tudni fogom: csak teljesen Rá kell bíznom magam a Szentlélek irányítására és Ő „lépni fog”. Segíteni fog, megmutatja az utat a megoldások felé, és nem fog magamra hagyni. Ilyen egyszerű az egész.

Örülök, hogy megérthettem ezt és nem kell mindenbe belebonyolódnom. Persze vigyáznom kell, hogy könnyedén se vegyem a dolgokat. Gondoljak mindent jól át és imádkozzam sokat. Legyen folytonos kapcsolat az Úrral imádkozás által.

Azt hiszem amikor megvilágosodott előttem az Úr üzenete, be kellett látnom hiányosságaimat. Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy így törődik velem. Tudta mire van szükségem és meg is mutatta: hogyan lehet mindez az enyém. Érzem és látom: JÓ AZ ÚR! Örülök, hogy mindezzel és sok egyéb más élménnyel és üzenettel feltöltenek jöhettem el Kadarkútról. De nemcsak én, hanem mások is hasonlóan nyilatkoztak erről a 4 napról:

– *Nem vártam igazán semmit ettől a pár naptól, mert nem ismertem eddig a pünkösdieket, de*

mivel hívtak eljöttem. Nagyon jól éreztem magam, itt volt az Úr és a Szent Szellem. Tehát nem az a lényeg: mi a nevünk, hanem, hogy Jézus Krisztus gyermekei vagyunk (Kovács Emily – Budafok).

– Én is éreztem a Szent Szellem jelenlétét. Nagyon szuper tanítások voltak különösen a Szent Szellem munkája, ajándékainak gyakorlati alkalmazása című előadás tetszett. Jó volt, hogy felkent testvérek szolgáltak és bibliaiskolások is helyet kaptak. Láttam és éreztem: a Szentlélek lerombolja azokat a falakat, amiket a Sátán állított. Nagyon sokan megújultak, és jó volt tapasztalni azt is, hogy a Szent Szellem egyenként is működött mindannyiunk irányában (Lőrincz Balázs – Ózd).

Reméljük jövőre is hasonlóan áldásos alkalomról számolhatunk be!

Kadarkút '92 margójára • Nyeste Ferenc

Nem tudósítani akarok, nem beszámolni, még kevésbé értékelni. Ezt minden bizonnyal megteszik majd mások. Ők sincsenek könnyű helyzetben, hiszen az értékeléshez, ha nem is mindenki, de a többség által elfogadott mérce kell. Jelenleg ilyen mércénk nincs, noha kezünkben van az egyedüli zsinórmérték. Az, hogy ezt a „zsinórt” kik, hogyan, merre, honnan kezdve feszítik ki, egy másik kérdés, amiről jó lenne beszélgetnünk.

Én azokat a gondolataimat szeretném megosztani, amik az Ifjúsági Napok és Országos Konferencia eseményei után bennem megfogalmazódtak.

Először is köszönöm az Úrnak azt a 800 fiatalt, aki részt vett az alkalmon és azt a 400 idősebb testvéremet, akik szintén vállalták a hosszú utat.

Örülök annak, hogy hangsúlyt kapott az Ifjúsági Napokon a bűnbánat, a szentség, az odaszánás gondolata.

Annak is örülök, hogy a kegyelem Lelke kiáradt!

Emberek, emberi kapcsolatok gyógyultak meg, őszinte megtéréseknek lehettünk munkatársai.

A néhány fegyelmezetlenség ellenére volt sok öröm, igazi örvendezés az Úr jelenlétében.

Néhány kisebb szélsőség mellett a nagy többség örvendezése megalapozott volt, és nem a felszínig, hanem a szív mélyéig hatolt.

Az igazi öröm kifejezését, külső megjelenését a felemelt kezek mellett jelezte a taps, ami az Úrnak szólt. Sokan az örvendezés ilyen formáját nem tudják elfogadni, hivatkozva a szentségre és ékességre.

Kétségtelen, hogy egy ilyen örvendezésben részt vehetnek olyanok is, akik csak a felszínen mozognak, esetleg túllengedik érzelmeiket. Az is igaz, hogy a szélsőségeket könnyű észrevenni, mert feltűnőek, de nézzük csak meg a másik oldalt.

Szent csendesség van az Úr előtt. Vajon mindenki, aki csendben vár, átéli Isten jelenlétét?

Hány megterhelt, megfáradt, örömtelen, fásult arcot kellett már látnom, akik csendben voltak.

Ezt nehezebb ugye észrevenni, ez nem kiált, pedig kiáltani kellene az örömtelenségnek.

Én tudom mi a szent csendesség, amikor az Úr jelenlétében vagyunk. Csodálatos. Ezt a csendességet viszont megkülönböztetem attól a csendtől, amikor Isten népe nem tud imádkozni, amikor olyan terhek alatt siránkozik, amit már rég letehetett volna.

Az őszinte megalázkodás és dicsőítés után, egy felszabadult szívvel bejutunk a Szentlélek erőterébe, és ott csendesedünk el, az csodálatos és vonzó számomra. A másik viszont taszít. Szívem szerint együtt örülök az örülőkkel és elfogadom a tiszta szívből jövő örvendezés ilyen formáit, annál is inkább mert igei alapjai vannak, sőt határozott felszólítás is a zsolnárokban (150; 98).

Meggyőződésem, hogy szívből jövő dicsőítésnél a forma nem Istent zavarja, hanem az embert (nem mindenkit). Az Úr elfogadta Dávid táncát, Mikál nem s ezért ő magtalan lett.

Vigyázzunk, hogy a szívből jövő Szentlélek általi öröm elfojtásával meg ne szomorítsuk az Úr Lelkét és magtalanokká ne váljunk lelki értelemben. (*Megjegyzés: Dávid táncának*

említésével nem a tánc bevezetésére gondoltam, hanem az ő örömének elfogadására vagy elutasítására.)

Egyetérték és teljes mértékben elfogadom, hogy az ajtókat be kell zárni a világ dolgai elől, de ezen túlmenően nyíljunk ki teljesen az Úr felé! Zárjuk be ajtónkat, hogy a meleg ne menjen ki, de a tüzelést se hagyjuk abba, mert kihűlünk.

Azt kívánom idősnek és fiatalnak, hogy az oltárra tett életét az Úr tüze gyújtsa meg. A tűznek nemcsak melege érezhető, de lángja, lobogása is látható. A fiatalok nagyobb lánggal képesek égni, mint az idősebbek. Talán, valamikor ők is lángoltak. A csendesen lobogó vagy parázsló tűz is ad azonban még meleget. Ha már kialudt, akkor nem tud meleget adni.

Miközben sok testvérem megütközik a fiatalok lobogásán, nem veszi észre, hogy ő már rég kialudt.

Milyen jó, hogy az Úr tud újragyújtani, és a Szentlélek képes élesztetni. **Hagyd!**

Így látták a fiatalok • (B.S.)

Keresem az „áldozatomat”, s meg is találok egy mezőcsokonyai fiú személyében.

– *Mennyiért adsz egy interjút? – kérdezem tréfásan tőle.*

– *Mivel a röplabdapályán a meccs alatt találtam négy forintot, így most anyagilag rendben vagyok, úgyhogy neked ingyen – válaszolja hasonló humorral.*

– *Sokan vagytok Csokonyáról?*

– *20–22 fiatal. Eddig még minden évben voltunk itt, sőt régebben résztvettünk az előkészületekben is.*

– *Milyen az otthoni ifjúsági helyzetetek?*

– *A közelmúltban elindult egy klassz lelki folyamat, ébredésnek azért még nem nevezem, bár új emberek jöttek. Sajnos egy idő után, mintha valami széthúzódas vette volna kezdetét. Régebben simán áldásosak voltak az ifi órák, de most ez nem így van, mivel az újakhoz nincs igazán tapasztalatunk, hogy hogyan segítsünk nekik. Néha azt érzem, túlzott a féltés részünkről irántuk, hogy nehogy túl erős legyen nekik egy-egy mélyebb imaóra.*

– *Mit vártál ettől az ifjúsági találkozótól?*

– *Azt, hogy a jó lelkiállapotú fiatalok, s főleg a szolgálattevők jó hatással lesznek ránk, vagyis, hogy segítséget, tanítást, felkészítést kapunk a megtérő fiataloknak való szolgálathoz.*

– *Mondj valamit a programokról!*

– *Vártuk a tábortüzet, de hát az „önhibáján” kívül maradt el, tehát ez nem gond. Sok a jó tanítás, de túl hosszúak, s ha az ember nem jegyzetel, bizony nehéz maradandóan befogadni. Azt hiszem, maximum 90 percnél hosszabb előadást nem szabadna tartani, vagy pedig énekléssel levegősebbé kellene tenni.*

– *Mi volt számodra a legnagyobb meglepetés?*

– *Az, hogy a röplabdába bejutottunk az első 3 közé és volt még valami ... nekem nagyon jó volt, de biztosan az Úrnak is: a jelenlevők kb. 40%-a előre ment a különböző előrehívások alkalmával, tehát nem valami laza, közömbös igehallgatásról, hanem az Úr szava iránti engedelmességről van szó.*

– *Van-e valami eredeti javaslatod az ifi munkában?*

– *Én föltétlenül keresném a TV-s lehetőségeket, hiszen azt látom az ún. „örömhír”-ben, hogy csak egyházpolitikát és pápát kap benne a néző. No persze becsülendő, hogy legalább csinálnak valamit, de mit? Mennyivel jobb lenne, ha mi tudnánk az Urat így is hirdetni? Kezdeném egy 15 perces tudósítással az Ifjúsági napok üzenetet hordozó pillanatairól, de nyugodtan lehetne a gyermektáborról is. Apropos! Erről jut eszembe, hogy a főtéri alkalmon az egyik tesó észrevette a gyermekeket, akik talán alig figyelték azt, ami ott történik, viszont az nagyon tetszett nekik, hogy valaki külön, személyesen foglalkozik velük!*

– *Mit üzennél az otthon maradt fiataloknak?*

- Halljanak, de főleg lássanak sok-sok jót azoktól, akik itt voltak!
- *Még egy banális kérdésem van hozzád, – hogyan bírod ezt a 37 fokos hőséget?*
- Vizes törülközővel a fejemen, mert már nagyon fáj ... s képzelj otthon fantasztikus mennyiséget megeszek, itt meg most ebben a melegben feltűnően nyugodt a gyomrom.

—
Nem kevés fiatal házaspárt látni pici babával vagy egészen kicsike csemetével, én egy kalocsai ifjú édesanyját kértem beszélgetésre.

- *Először vagytok itt a kicsivel?*
- Jánoska most másfél éves, de tavaly, amikor csak pár hónapos volt, akkor is itt volt velünk.
- *Mondd, erre a kánikulára hogyan készültetek fel?*
- Még a felnőttek sem viselik türelmesebben mint ő, szóval ebből nincs probléma. Mielőtt az előadás kezdődik, Jánoska megy a domboldal felállított járókájába az árnyékba aludni, és így én is nyugodtan hallgathatom az előadásokat.
- *Mit vársz ezektől az alkalmaktól?*
- Tanulni, tanulni! Manapság talán nem is lehet másképpen hívó életet élni, mert akkora a kihívás ebben a világban, hogy ha nem növekszünk hitben és megértésben, akkor kész a visszafejlődés, márpedig én nem akarok visszafejlődni!
- *A programokból mi tetszik?*
- Jók az előadások! Azt mondtam: Ó pont nekem a Kiválasztásról ... és megszégyenültem ... pont nekem kellett! A másik: végre jó, igazán jó az ének-zenei program, színvonalas! S mivel sok a „külsős” fiatal, kell, hogy legyen jó zene, mert a fiatalokra ez nagyon tud hatni.
- *S mi nem tetszik?*
- Hogy elzárják a vizet napközben!
- *Talán azért, hogy ne akkor fürödjenek, amikor az előadások vannak ...?*
- Jó, jó, de így a WC-ék sem működnek, és közel 40 °C van!
- *Mit üzensz az otthon maradt fiatal édesanyáknak?*
- Úgy látom évről-évre többen jönnek egészen picikékkal is, mert ők is úgy vannak mint én, hogy nem akarok kimaradni ... no és ha nem tudják senkire sem rábízni a kicsit és ezért el sem indulnak ... Vajon megoldhatatlan feladat lenne egy megfelelő helyet és csoportot előkészíteni erre a pár napra az ideérkező babáknak?

—
Inotai fiatal a következő beszélgető partnerem:

- Harmincan jöttünk és jól együtt vagyunk. Én először vagyok itt, és előre bocsátom, hogy eléggé kritikus jellem vagyok ... néha bizony unatkozom ...
- *Ezért talán benned lehet a hiba ...*
- Nem éppen, mert miért nincs víz, nekem a víz hiányzik. Egy tó, ahol lehet sétálni. Tehát én nem a kísértést is magában hordozó strandra gondolok. Különben nagyon örültem a sport programoknak, de ugyebár idő előtt kiestünk ...
- *Ért-e valami meglepetés?*
- A járvány, ami ide is benyújtotta a számláját.
- *Mint aki megbánta, hogy eljött ide, olyan vagy.*
- Hát az igaz, nem sok kedvem volt eljönni, de éreztem, hogy jönnöm kell, a szabadulás miatt, meg hogy rendesen felépüljek.
- *No és hogy látod?*
- Úton vagyok!

—
Még sok fiatallal beszélgettem. Egyöntetűen érzik a világ hatását, hogy sokszor nem ők hatnak a világra, hanem a világ hatása szivároog be fiatal életükbe. De tudják, hogy ez nem jó, ez veszélyes, ez ellen fel kell venni a harcot, s nem helyettük másnak, hanem nekik.

A Szentlélek munkája • (-)

%Fábián Attila előadása aug. 19-én délelőtt (vázlatosan).

Jelenleg az utolsó idők Szentlélek korszaka nevű szakaszában vagyunk. Az Ő tömeges kitöltetése tapasztalható. Ez áttörte a felekezeti korlátokat. Több száz millió Szentlélek-keresztelt ember él ma. Nem vagyunk tehát kisebbségben. Hatalmas erők működnek. A menyasszony készül a vőlegényhez. Ezért van itt a Szentlélek. Veled vagy nélküled, de a menyasszony el fog készülni.

Mindez már régen megíratott a Bibliában. „Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak” (Mt 24,35). Jézus szava igaz. Amit megígért, azt be is váltja. Jézus Krisztus keresztel tűzzel és Szentlélekkel.

A Szentlélek jelenléte elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy tanítványként szolgálj. A Szentleket el kell fogadni, hogy munkálkodhasson. Rendelkezik az isteni személyiséggel minden ismérvével. Tökéletes Isten. Testünk a Szentlélek temploma. Nem arra adatott, hogy a kívánságait kielégítsük. A Szentlélek templomokat keres ma. Nem csak alkalmi kapcsolatra, hanem folyamatos közösségre törekszik. Ez nem korlátozódik egyetlenegy szentlélek-keresztelési alkalomra. A Szentlélek-keresztelés nem csupán egy találkozás. Évekig járhat szükebb körbe úgy, hogy nem ismered fel a Szentlélek jelenlétét. Személyesen kell Vele találkoznod. A Szentlélek mellett minden elhomályosul. Be kell teljesednetek Szentlélekkel! A Szentlélek ezentúl mindig veled akar járni. Ő vigasztaló, tanító, meggyőzi a világot, erőt ad, felken, eszünkbe juttat, bennünk lakozik. A Szentlélek nem hangulat, érzelem, lelkesedés. A Szentlélek nem hagy magadra a kísértésben. A kísértés völgye szinte törvényszerű a Szentlélek-keresztelés után. Például Jézus bement a Jeruzsálemi templomba, majd a Lélek által kivitetett a puszta. A Szentlélek formál krisztus-képűre. Ehhez szükséges a kísértés. Ne adj helyet a kísértésnek, hogy a Szentlélek-keresztelés csak hangulat volt! Nem kell elbuknod a kísértésben. Ha kezdesz megalkudni, és lemondasz a győzelemről, akkor a Szentlélek megszorodik, megcsendesül, de nem hagy el, ne félj! Ő mindig meggyőző erő benned bűn, igazság és ítélet tekintetében. Egyre apróbb részleteket fed fel. Ez az Ő megszentelő munkája. Van, amit szabad másnak, de nem neked. Tested a Szentlélek temploma, nem ronthatod meg azt, mert Istennel kerülsz szembe. Legyetek folyton telve Szentlélekkel! Ő az élet forrása. Élő víznek folyamatai áradnak a Szentlélekkel teljesebből.

Környezetekben te vagy az élet forrása. A vízszint változó, de mindig a Szentlélek vize. A Szentlélek szeret téged, Ő nem hűtlen barát. Ha nem vagy hűtlen, Ő biztosan hű marad.

A Szentlélek nem eksztatikus állapotban működik. Munkálkodásában személyes felelősségünk van. A Szentlélek együttműködésre hív. Az szomorítja meg Őt, ha nem figyelsz rá, vagy ha magadnak tulajdonítod a dicsőséget.

Gyümölcstermés. Ő akarja a gyümölcsöt megteremni. „A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5,22).

Olyan gyümölcs ez, mint egy fürt szőlő. Ő az agapét akarja megteremni. A nem karizmatikusok gyakran számonkérlik a gyümölcsöt tőlünk. Ha a fa nem terem gyümölcsöt, kivágatják. Az Úr jogosan keresi a gyümölcsöt. Az agapét nem lehet imitálni. A szeretetben a Szentlélek otthon érzi magát. Ő az erő, a szeretet és a józanság Lelke. E három együtt működhet csak. A szeretet a legfontosabb. A szeretet soha el nem fogy, mert Isten a szeretet. A szeretetben az egész gyümölcs kiteljesül.

A Szentlélekkel való közösséget ápolni kell. A fára a gyümölcse a legjellemzőbb. A karizmák jók, de a hívőt nem az ajándékok, hanem a gyümölcs minősítik. Az ajándékok fontosak, de meg kell újítanunk az Úrral való kapcsolatunkat.

Krisztus teljes volt szeretettel és Szentlélekkel. Nekünk csak a Szentlélekkel való egészséges kapcsolatra kell figyelni. Tanuljuk meg felismerni az Ő hangját!

Ajándékok. „A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiak, hogy tudatlanok

legyetek” (1Kor 12,1). Isten még a sötétség fejedelmein is uralkodik. Jézus a kígyó fejére taposott. Isten akkor örül, ha adhat. A lelki ajándékok hozzátartoznak a hívő élethez. Az ajándékok birtokosa Isten, nem az ember. Ő adja, osztogatja tetszése szerint. A gyümölcs folytonos és szükségszerű, az ajándék viszont esetleges és alkalmoszerű. Isten nem kényszeríti rád az ajándékot, ha nem akarod azt. Az ajándékok nem a hívő élet ékszerei. Az ajándékok nem munkálnak sztár ambíciókat. Maradj meg alázatban! Csak egy része vagy az egésznek. Ne irigykedjünk egymásra, hanem engedjük, hogy a Szentlélek használjon! Az ajándék mindig természetfeletti, nem a saját ismereteimből származik.

Országos konferencia • Pánczél János

Nagy kiváltság Isten szabaddá lett, megváltott, engedelmes gyermekének lenni. De a földművelőnek is öröm a sok fáradtsággal és áldozattal ültetett, gondozott fáról leszedni a megérett, szép, édes gyümölcsöket. Az évekkel ezelőtt álmodott kadarkúti kastély szeretetotthonnal, körülötte gyönyörű környezetben népes nyári táborok Isten gazdag áldásával, bibliai főiskolával valóság lett. Mindezt megbecsüljük és hálával áldozunk érte az Úrnak.

Pünkösdi Közösségünk országos konferenciája aug. 21-étől 23-áig tartott a 800 lelkes fiatal átütő erejű nyári táborát közvetlenül követően. Amik ott elhangzottak nagyszerű, Istentől felkent igehirdetők ajkáról, azokat szeretnénk rövidítve közreadni minden olvasó épülésére és áldására.

A 21-én megnyílt konferenciának kedves és felemelő színfoltja volt Rácz Lajos lelkipásztor, az országos karizmatikus felekezeti közélet vezetőjének elsőként elhangzott szolgálata. – Jézusra figyeljétek! Neki jó terve van népe számára. Legyünk nyitva az ő akaratainak megértésére és készek véghezvitelére! A Pünkösdi Közösség volt az úttörő, mert azok a hívők engedtek a Szentléleknek. Köszönöm az Úrnak azokat a régi pünkösdi testvéreket, akik ebben az országban átérték és továbbvitték a tüzet. Tápiószentmártonban, mint résztvevők többen emlékeztek rá és bizonyosságot tettek róla, hogy amikor a térdeiken álltak Istennek erejében, fél méterrel feljebb voltak – felemeltetve – a padlószintnél. Amikor eljön az Úr az ő dicsőségében, akkor nemcsak fél méterre emel fel, hanem egészen magával ragad. Volt idő, amikor a többi egyházak bántalmazták titeket. Ezért itt most bűnbánattal bocsánatot kérek, mert bennetek az Úr népét bántották. Isten arra tanít bennünket, hogy az ő országa nem ér véget gyülekezetünk, felekezetünk határainál. Mi az egész nemzetünket el akarjuk érni, határainkon innen és túl, az élő evangéliummal. Valakinek a látomásában a pásztornál följebb emelte Isten az ítélettételkor azt az öregasszonyt, aki esedező, közbenjáró imákkal könyörgött éjjel és nappal az evangélium győzelméért és terjedéséért. Indonéziában két öregasszony ugyanilyen odaadásán és hűségén múlt, rajtuk keresztül indult meg a hatalmas ébredés. Kívánom, hogy ne legyen elég Kadarkút, hanem az ország minden égtáján jöjjön létre egy igazi további Kadarkút. Az özvegy példázata a hamis bírával szemben arra biztat: kitartóan zörgessünk az Úrnak, Ő meghallgat. A Biblia az Ige és a Szentlélek által megtanít bennünket, hogy hogyan cselekedjünk. Már az Ószövetségben is így volt, hogy az engedetlen Izráelt Isten el akarta pusztítani, de Mózes közbenjárta érte. Sok közbenjáró volt a Bibliában, de a fő és legcsodálatosabb közbenjáró: Jézus Krisztus. Péterért is imádkozott, hogy ne essen ki a rostából. Teérted is esedezik, de az övéi közül mások is vannak, akik könyörögnek érted. Öt évvel ezelőtt prófétai kijelentésre, Istentől kapott látásra indult meg az országos karizmatikus felekezeti közélet közbenjáró imaszolgálat. Itt nyilvánítottuk ki, hogy Jézus Krisztus az Úr Magyarország felett. Három hónap múlva lemondott Kádár János. Három év múlva beiktatták az első felelős független magyar kormányt. Szeretném, ha nem azokat a híreket hallgatnátok a rádióban és a televízióban, amik a világban történtek a gonosz munkájaképpen, hanem azt hallgatnátok, amiket az Úr tett a ti közbenjáró imáitokat meghallgatva.

Fábián Attila elnökhelyettes testvér annak az igének az alapján kezdte szolgálatát: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok... , vegyétek fel magatokra az én igámat ... ” (Mt 11,28–30) Az Úr hív magához téged. Egyáltalán nem mindegy, hogy milyen igába hajtod a fejedet. Jézus nemcsak beszélt Isten országáról, hanem el is hozta azt. Nemcsak beszélt a gyógyításról, hanem meg is gyógyította a betegeket. Nemcsak beszélt a bűnök bocsánatáról, hanem meg is bocsátotta a bűnöket. Krisztusban megszakadt a generációs átkok sorozata. Lépj a szabadság területére! Ő letépte a bűn, a megkötözöttség bilincseit. Vagy Krisztus, vagy nincs szabadság! Egyedül Ő az, akiben megváltás van. Állj meg Krisztus szabadságában! – A fogság igája nehéz. De mi szabadságra hívtunk el. Fialok! Az Úr készítsen fel az ő munkájára, és ruházzon fel benneteket mennyei erejével. Legyetek terheket hordozni képes, igaz eszközök! Az ő szabadságában vegyétek fel önként az ő igáját! „Az én igám gyönyörűsége, az én terhem könnyű.” Miközben örömmel, szabadon dicsérjük az Urat, sokan önpusztító problémákkal küzdenek, házasságok mennek tönkre. Nekünk feladatunk és küldetésünk: Krisztus szabadságát elvinni, valósággá tenni másokért, nemzetünkért. Álljunk oda a törésre, és imádkozzunk egymásért! A megítélések különbözőek lehetnek, ha történelmi egyházakról van szó; de mi tudjuk, az első gyülekezet pünkösdkor jött létre, és mi ennek a nyomdokába lépve, e tiszta forráshoz visszatérve történelmi egyház vagyunk.

Kecser István elnök testvérünk azzal vezette be szolgálatát, hogy hatalmas az Úr, és közös az ügy és közös a cél, ami előttünk áll. Nemcsak mi várjuk Jézus visszajövetelét, hanem az angyalok is várják, mikor fújhatják meg a kürtöt, amikor az Úr eljön az övéért. Mélyen a szívembe hatolt az Úrnak kijelentése; világosan, határozottan érthető szavak: „Ti az én népem vagytok”. – Hós 1,1.10–12. verseit s természetesen egész próféciáját nehéz időben kapta az Úrtól. Kánaán ketté oszlott volt, kettős királysággal. Az északi, a hidegebb és a déli, a forróbb. Hóseás e két tábor meglétének a ténye közepette állott a bástyán. A megosztottság rombolólag hatott Izráel történetében. Ennek tanulságait levonva nekünk a Szentlélek által, részünkről engedelmisségben megélt egységben kell gondolkodnunk és munkálkodnunk. Jákóbnak Isten adta ezt a nevet: Izráel, ami azt jelenti, Isten harcosa. A Pünkösdi Közösségnek van olyan magja, akik évtizedekkel ezelőtt nehéz körülmények között végig harcolták a harcot, vállalva a megaláztatást, szenvedést, börtönt. Ha ők nem lettek volna mindvégig hűek, most nem ülhetnék itt sok százan ezen a konferencián. Ezt a szép kastélyt, ezt a sok áldást jelentő konferenciát ajándékba kaptátok, fiatalabb testvéreink; de akkor fogadjátok el azokat az idős testvéreket is, akik mindezt sok áldozattal kivívták és létrehozták. Nekünk idősebbeknek és fiatal generációnak egymás mellett kell élnünk egyesített imaharcban és erővel, hogy ne mondhasa a világ, nincs Istennek népe; hanem lássa és megtapasztalja: ez valóban Istennek népe! Jeruzsálemben személyesen voltam a Getsemáné-kertben, ahol elhangzott Jézus megrázó, feloldó kijelentése: „Legyen meg a te akaratod”. Tegyük mi is akaratunkat az Úr kezébe. Nagyszerű dolog, hogy az ország különböző részeiből vagyunk együtt, és közösen valljuk: Jézus a mi Urunk és Királyunk. Mutassátok fel az életpéldákkal Jézust! „A világ ... sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” Munkálkodjon Istennek Lelke bennetek, dicsőítsétek az Urat mind testetekben, mind lelketekben. Adja meg az Úr, hogy más gyermekeivel együtt az ő pünkösdi népe is együtt lehessen majd az ő színe előtt.

Gyánó László lelkipásztor, kuratóriumi elnök rövid, biztatást adó beszédében azt emelte ki, hogy Közösségünk megmaradásának és gyarapodásának letéteményese maga az Úr. Akik átadták életüket az Úrnak, egyének és közösségek, azokra leszáll a mennyei tűz. Idős emberek, sokszor 40–50 évi szolgálat után is friss kenettel, erővel, sok gyümölcselel szolgálnak. Azt tapasztaljuk, hogy velünk van az Úr nemcsak a diadalmenetben, hanem a harcok nehezeiben is. S ez megerősít a hitünkben, bizalmunkban, örömeinkben.

Paul Gracza misszionárius annak szükségességét hangsúlyozta, hogy csak Szentlélekkel betelt, kegyelmi ajándékokat hordozó, a Lélek gyümölcsét termő élettel élhetünk Isten

dicsőségére.

Makovei János körzeti lelkipásztor a Mal 1,10a ige alapján szolgált. Isten jelenléte az életünkben nem egyfajta emberi igyekezet, képesség következménye, hanem attól függ, hogy készek vagyunk-e engedelmességben mindent letenni az Úr oltárára. A legfontosabb, hogy minden körülmények között Isten jelenlétében éljünk egyéni, családi és közösségi életünkben. El kell rendeznünk minden dolgunkat, hogy tiszta kezeket emelhessünk fel az Úrhoz. Saulus (Pál apostol) három nap alatt beteljesedett Szentlélekkel (Szent Szellemmel). Soha semmi sem tudta elriasztani Isten szeretetétől, a szolgálattól. Sokan bolondnak tartották. Ha megkövezték, felkelt és újra bement a városba, s tovább hirdette az igét. A börtön mélyén Silással együtt magasztalta az Urat. Ekkor megnyílt a börtön ajtaja. Mert tűz égett Pál apostol szívében! Ha Isten feltételeit nem teljesítjük, mehetünk akárhova, nem tapasztalhatunk igazán áldást. Isten csodálatos jelenlétét, munkáját élhetjük át mindenütt odaszánással, hűséggel és áldozattal. A babiloni király gazdag ajándékot küldött és a barátságát kínálta fel Ezékiásnak. Ő pedig ajtót nyitott vigyázatlanul egy idegen világnak. S az Úr szava így hangzott felé a prófétán keresztül: amit láttak, mind elviszik. – Jézus 40 napi böjt után sem nyitott ajtót a Sátánnak kenyér kínálatára. A Sátán akkor jön a legnagyobb kísértéssel, amikor krízisben van az életed. Ugyancsak a Sátán az, aki könnyített megtéréseket, újjászületéseket, lélekkeresztséget akar. Az ördög csalárdságai, tanácsai előtt be kell zárunk az ajtót. Elizeus próféta is ezt mondta az özvegyasszonynak, s bőven folyt az olaj az edényekbe. De be kell zárunk az ajtót más hatások elöl is: mormonok, Jehova tanúi, buddhisták, Krisna tanai és egyéb irányzatok, melyeknek követőik készek böjtölni, áldozatot vállalni sikereik érdekében. Legyünk meg nem alkuvók, igaz keresztény tanúk, akik valljuk, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Ahol még nyitva van az ajtó, vagy kicsit is megnyitva a gonosz számára, ma este zárd be! S Isten megáld téged, ha mindenben az ő fennhatósága alá teszed az életedet.

Fábián József nyugalmazott lelkipásztor a Fil 2,1–4 versek felolvasásával kezdte szavait. A kommunista rendszerben nyomás alatt éltünk, nehéz volt. De volt jó dolog is benne. A határok le voltak zárva, s nem áramlottak befelé a különböző kétes, vagy éppen romboló tanítások. Némely esetben segítséget és építést, de számos esetben zavart, néha szakadást okoznak vagy készítenek elő a nyugatról jövő tanítások, hatások a gyülekezetekben. Minket nem érdekelnek a magukkal hozott új tanok, új módszerek. Minket egyedül Jézus és Isten Igéje érdekel. Az egységre vigyáznunk kell. A gyülekezetek egyre önállóbbak, s ez jó. Nem a központból kell irányítani, mint gyepőlővel a lovakat. De az önállóság nem lehet függetlenség. – A Szentlélek kitöltését tíznapos buzgó és mély imádkozás előzte meg. S pünkösöd után még erőteljesebb imádkozások folytak. Jézus ma is kitölti az ő Szentlelkét, de csak tiszta edényekbe. A prédikációm fő üzenete ez: *legyetek Jézussal betelve!* A Szentlélek Jézusra mutat, és Őt dicsőíti bennünk. Isten Igéje a te eleded. „Mert nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden igéjével.” Az igét mindig összefüggésében értsük és magyarázzuk. Az 1Jn 1,3–4-ből tudjuk, olyan nem létezik, hogy közösséged van Jézussal, de nincs közösséged az ő többi tanítványával. Legyünk bizalommal és nyíltak egymáshoz ma, amikor annyi téves irányzat és hatás akar befolyásolni bennünket. Legyünk olyanok, mint az apostolok, akiknek gyakorlatában látható, hogy „szívük, lelkük egy volt”. A Szentlélek annyi területet foglal el bennünk, amennyit átadunk neki. Tegyek meg mindent a testvéremért, a rám bízottakért áldozattal, figyelmességgel, mert ezt Jézussal teszem.

E beszámolóban inkább csak a fontosabb tanításokból jelentek meg részletek, de a konferencián a valóságban ennél sokkal több történt. Szűkebb körökben látni lehetett drámai szabadulások örömkönnyeit, erőteljes Szentlélek-keresztségeket, Isten Lelkének ereje által, prófétikusan szolgálatra való felkenetést, megerősítést. Gyógyulásról is, de olyan esetről is hangzott el beszámoló, hogy az előző évi konferencián sok éve gyermektelen házaspárért való közös könyörgésünkre az elmúlt egy éven belül egészséges gyermeket adott nekik az Úr.

Halleluja! S ez azt jelenti: „Dicsérjétek az Urat!”

Royal Rangers • (B. S.)

Mindezideig vajmi keveset tudtunk arról, hogy valójában mit is takar ez a név: Royal Rangers.

Azok azonban, akik augusztus 24–26-a között részt vettünk a Kadarkúton megrendezett Royal Rangers bemutatkozó-szemináriumon, most már sokkal többet tudunk erről a keresztény gyermek és ifjúsági mozgalomról, amely Amerikából indult világhódító útjára, s immár Európa 12 országában létezik működő csoportja. Mi magyarok lennénk a 13. európai nemzet, ahol a magyar viszonyoknak megfelelően adaptálva, gyökeret ereszthet ez az izgalmas program.

A szeminárium első napján a Svájcából érkezett Hanspeter Nehc testvér, a mozgalom európai vezetője vázolta fel előttünk az elvi és igei alapokat, célokat, működési szabályokat olyan alapossággal, hogy a 35 magyar hallgató közül nem kevesen meginogtak, azt gondolván, hogy túl nagy kihívásról van itt szó, túl erős ez a munka, s talán jobb lesz hazautazni. Jó magam, „viccesen” szólva, elkérni próbáltam a slusszkulcsokat, kérve mindenkit, hogy maradjunk végig.

Nos a következő napon a Münchener Pünkösdi Gyülekezetből érkezett 10 fős csoport, rendkívül érdekes előadásokban és gyakorlati szemléltetésben mutatta be: hogyan is működik egy Royal Rangers törzs egy helyi gyülekezetben. Ezt a bemutatót végül dia és videofelvételek vetítése koronázta meg, oly annyira, hogy néhányan hozzám jöttek megköszönni, amiért nem engedtem őket idő előtt hazautazni.

Most már belátom itt az ideje azt elmondanom, hogy tulajdonképpen a cserkészlet vonásait magán viselő gyermekifjúsági mozgalomról van szó, de igazából semmi köze és kapcsolata sincs a történelmi egyházak által működtetett vallásos színezetű cserkészmozgalmakkal.

Az igaz ugyan, hogy a Royal Rangersben (a név jelentése: Királyi vándorok) élő ifjaknak is megnyerő külsejű, sok jelképet fölvonultató szép egyenruhájuk van, az is igaz, hogy nagy szerepet kap a programokban a manuális – ügyességi feladatok sokasága, amelyek által testi-lelki edzettségre tesznek szert, mégis nem csupán a természet pusztá szerete kapcsolja őket össze, hanem a Mindenható által alkotott és formált világ kutatói, őrizői ők.

Amikor péntek esténként látják az iskolatársak, a szomszéd pajtások a szép egyenruhában a 2–3 órás találkozójukra igyekvő R. R. fiúkat, lányokat, bizony a szívük mélyén ők is vágyakoznak elmenni, és ha ez így van, ezek után nem nehéz őket elhívni. És ez a csodálatos ebben, hogy a látszólag e földi dolgok tanulása, gyakorlása közben a tiszta evangéliumot lehet számukra elmondani, bemutatni, megélni.

A Münchener gyülekezetben is csak 2–3 éve kezdődött el ez a munka, de mivel a gyülekezet mellé állt az indulásnál, és a munkatársaknak is volt szellemi látásuk, hogy érdemes ezt elkezdni, most már 70 gyermekük van 7 csoportban. Úgy mondják testvéreink, hogy ez 50%-os növekedést jelentett a gyülekezet létszámában, azért mert a meghívott gyermekek hamarosan a szüleiket is magukkal hozták, amikor éppen valami szerepet készültek előadni, és vajon melyik szülő az, aki nem szívesen nézné meg gyermeke föllépését. S ekkor e szülők megérik az ott jelenlévő Isteni szeretetet, látják azt, hogy ott igazság, élet, tartalom van ... s nem tehet mást, mint előbb-utóbb megtér az Élő Istenhez.

Szeretném elmondani, hogy nyitva áll a lehetőség magyar gyülekezeteink előtt is, hogy ahol a gyülekezet előjárói látást nyernek erre a munkára, és vállalják a vele együtt járó terheket is, ott a jövőben kiképzésre kerüljenek fiatal fiúk és leányok, mint Royal Rangers munkatársak. Reménységem szerint fogunk még hallani a Royal Rangersról!

Szemináriumunk utolsó napjára azután valóban megfogyatkozott létszámmal vártuk, hogy Kubisné Gyánó Magdi testvérünk bevezessen bennünket a bábozás tudományának világába –

főleg abba: hogyan használhatjuk a bábozást a gyermekbibliköri munkánk során. Látni kellett volna azt, ahogyan a kezdő, vagy éppen a szinte pásztori szolgálatot is végző rutinos testvérek beleadták magukat ebbe a tanulásba! Ahogyan neki láttak a különböző bábtípusok elkészítésének, és azután egy rögtönzött előadás bemutatásának!

FÓRUM

Mit kezdünk a démonokkal? • Weigert József

%Az alábbi cikk inkább kérdésfeltevés, mintsem a téma részletes kibontásának igényével íródott, abban a reményben, hogy az Élő Víz hasábjain választ kapunk a felvetett kérdésekre. Sokakban még az is kérdés, hogy egyáltalán léteznek-e, s ha igen, kell-e velük foglalkozni és hogyan? A Biblia bő terjedelemben ad leírást róluk.

Jézus munkálkodásának fő iránya a tisztátalan szellemek leleplezése és kiűzése volt (*1Jn 3,8b*). Tanítványainak is parancsba adta a betegek meggyógyításával és az evangélium hirdetésével együtt (*Mt 10,7–8*).

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy Magyarországon vagy nincsenek démonok (?), vagy Jézusnak ez a parancsa sajátos értelmezést nyert. Láthatjuk újságokban, könyvekben, filmekben, vallási tevékenységekben és a közéletben, hogy milyen mértékben vannak jelen ezek a szellemiségek, s hogy mennyire elkerülhetetlenné válik az állásfoglalás: vagy figyelmen kívül hagyjuk és megtűrjük, vagy ellenük megyünk és kiűzzük őket.

A megtért, felébredt ifjúság számára is választ kell adni ebben a kérdésben, mert a téma túlhangsúlyozása is sok visszásságot szül. Van, ahol a lúdtalp szellemét kergetik, más helyeken minden lakberendezési tárgy „gyanús”.

Milyen eseményekről, személyekről lehet és kell megállapítani, hogy tisztátalan szellemiséggel vannak átitatva? Ki végezze a vizsgálatot és a gyógyítást? Hogyan történjen ez? Meddig lehet egy környezetet is veszélyeztető helyzetet „fű alatt” tartani a családban vagy a gyülekezetben?

Lakásomban a bútorokon lerakódott por hány napos korában nevezhető piszoknak – és ha percenként port törölgetek, nem lettem-e tisztaság-mániás?

Ha foglalkozunk ezzel a témával, kényes területre is ráléphetünk. Lehet-e Isten gyermeke démoni megszállás alatt?

Derek Prince testvér erről ezt írja: „Egy igaz keresztény Jézus uralma alatt van. Mégis sok igaz keresztény életének vannak olyan területei, amelyek démonizáltak, vagyis amelyek démoni hatás és befolyás alatt vannak.” Egy ország még nincs ellenséges csapatoktól megszállva, ha néhány kém stratégiai fontos helyekre beépülve, védelméről adatokat szolgáltat ki és néhány diverzáns akciót végrehajt. Feladatuk, jelenlétük veszélyezteti az ország érdekeit, létét, épp ezért az elhárítás elsődleges feladata ezek leleplezése, ártalmatlanná tétele. Ezt azonban igen megnehezíti az, hogy a kémek többnyire a diplomáciai testület ernyője alatt, kivételes védelmet élvezve tevékenykednek. Kiutasításukat követően sincs garancia arra, hogy a kiküldő ország leállítja akcióit, felhagy szándékával.

Egy ember életében hová és hogyan épülnek be az ellenség szellemi erői, a démonok?

Vizsgáljuk meg ezt. A test cselekedetein keresztül aránylag hamar felismerhetők:

gyűlölködés, részegség, paráznaság ... (*Gal 5,19–21*). Mégis országos szinten

(világviszonylatban is) olyan propagandát és „védelmet” kapnak, sok esetben vezető emberek életében is, hogy teljesen szabadon garázdálkodhatnak. Tanulmányokat lehetne írni az elmúlt idők megtapasztalásairól, a keresztények testies cselekedetein belépő démoni hatásokról is.

Sátánnak nagyon alattomos taktikája van. Miután hosszú időn keresztül sikerült neki elérni, hogy hitéletünk gyakorlati síkján mellékesen kapjon teret ez a kérdés, alig észrevehető módon

szellemiségeinek hadából néhányat igen fontos helyekre épített be a családba, gyülekezetbe, munkahelyeinkre. Helyenként az Úr által meghatározott rendet felcserélve a feleséget tette a „család fejévé”, s a kinevezés birtokában bár nagyon óvatosan, de ő diktált ettől kezdve ebben az intézményben. A gyülekezetben felerősítette az ún. lelki tevékenységeket (ima, bizonyosság, éneklés, közösséggyakorlás) a szellemiekkel szemben. Az emberi akarat, az értelem, az érzelmek meghatározóvá lettek, lefojtották a szellemiben megnyilvánulni kívánó Krisztus természetét.

Nézzük meg a „diplomáciai ernyő” alatt, a lelki keresztényekben működő szellemiségeket. Szellemi ember is átléphet az első és második területre (a testi, ill. a lelki területre), de vannak, akik Isten gyermekeiként sohasem jutnak át az előbb említett határokon, s nem válnak szellemi emberekké.

Megemlítem Lót és Ábrahám személyét példaként. Az elhívást Ábrahám kapta, de „Lót is kiment övele” (1Móz 12,4). Az út egy volt, de az alapok különböztek. A későbbiekben megindult versengések (1Móz 13,7a) világosan jelezték, hogy a szellemi és a lelki nem fér el együtt, egy úton. Mitől volt Ábrahám szellemi, és Lót lelki ember? – Ábrahám Isten kijelentéseire alapozta életét, és döntéseit ennek alapján hozta meg. Lót érzéseire, értelmére, akaratára támaszkodott és így döntött. – Érdeemes végigtekinteni a két életúton. A 2Pét 2,7–8 szerint Lót igen szenvedett, igaz lelke gyötrődött az elvetemültek között, s bár ő szenzációba illő módon megmenekült a tüztől, a családja, missziós évei óriási figyelmeztetésként kiáltanak felénk.

Az evangélizációs kampányok idején érdemes még Jákób „nyájszaporítási akciói” kapcsán megfigyelni azt, hogy a Jákób lelkéből feltörő erők elnyomták a szellem sóvárgásait, olyan mértékben, hogy a rendezetlen múlt sem terhelte már, s az Úrtól látta igazoltnak életét egészen a Jabbók-révénél önmaga felett aratott győzelméig.

Egy ilyen sikeres embernek mit kellett legyőznie? Miért kellett olyan hosszú ideig (egy egész éjszakán át) harcolnia? Hogy hívták a legyőzött fejedelmeket? Visszamenően, több mint húsz évig ezek hol voltak?

Tekintsünk Ésaiás harcára! Az ajkát érintő parázs nem lehetett pusztán szimbólum, ha bűneitől és hamisságaitól tette őt szabaddá (Ézs 6,6–7).

A Jósua főpap „ruházata” (szennyes és tiszta) körül felsorakozott szellemi hatalmasságok érette történt összecsapása is sokat kifejez a tényszerű valóságból (Zak 3,1–5).

Említem még Pált, aki nagyon tárgyilagos, amikor a szellemi hadviselésről szól: „Ha csak emberi módon viaskodtam Efézusban a fenevadakkal, mi a hasznom abból ...” Azt tudjuk, hogy a gyülekezet építés miatt tartózkodott Pál Efézusban. Kikkel és mikkel harcolt itt? Esetleg voltak itt démonok?

Ma ezek merre járnak? Ha területeinken vannak, mit kezdjünk velük?

BIZONYSÁGUL

... és megtért a családom • Mikola Tímea

Azoknak írom le ezt a bizonyságomat, akik családtagjaik megtéréséért imádkoznak. „Csodálatosok a te bizonyságaid, azért az én lelkem megőrzi azokat” (Zsolt 119,129). Három és negyed éve, '89. ápr. 15-én tértem meg Istenhez Jézus Krisztus által Budaörsön, egy teljes evangéliumi közösségben (ma: HIT Gyülekezete). Ekkor 4. éves egyetemista voltam. Ezt megelőzően egy héttel imádkoztam először Istenhez szabadításért, és Ő úgy válaszolt, hogy átvette az egész életemet, és megszabadított minden területen, tehát többet kaptam, mint kértem.

Amikor először hazamentem Ózdra a megtérésem után, kicsit féltem, hogy mit fognak szólni

ehhez. Akkor már hallottam róla, hogy sokakat kitagadnak, meg egyéb rossz dolgok történnek a megtérés miatt.

Hát én nem ebbe a csoportba tartoztam; kiderült ugyanis, hogy édesapám felesége akkor már bemelegítési tanításra járt az ózdi Pütkösi Gyülekezetbe. Ez mindkettőnknek jó bizonyosság volt, de apunak is, aki akkor még messziről figyelgette a dolgokat. (Az volt az érdekes – és nem csak érdekes, hanem bizonyosság is – hogy Ibolya – apu felesége megérezte, hogy valami történt velem, ezért meg akart látogatni engem Pesten – de ilyenformán az Úr megelőzte Őt.) Ezután apu is egyre jobban figyelt a gyülekezet életére, a mi fejlődésünkre; Isten jeleket is adott neki, hogy minél hamarabb felismerhesse, hogy Isten a mai napokban is cselekszik. Végül is 1–1,5 év szemlélődés után Ő is döntött Jézus Krisztus mellett, megtért, és be is merítkezett. Eközben Kaposváron, a családom másik felében (ott lakik édesanyám és a húgom) is munkálkodott az Úr.

A húgom, aki éppen rocker volt, a hívásomra eljött az ottani gyülekezetbe, és ugyanúgy, mint 4 hónappal azelőtt engem, őt is úgy megérintette a Szentlélek, hogy azonnal megtért Jézushoz, és rövid időn belül be is merítkezett. (Az is csodálatos, hogy Budaörsön a szolgáló testvérnő, aki legelőször odajött hozzám, pont kaposvári volt – Ő vitt el minket először a kaposvári gyülekezetbe.)

Édesanyám is úgy volt aztán a hittel, mint apám: addig-addig nézegette a dolgokat, meg járogatott el velünk, míg végül ő is megtért, be is merítkezett, és azóta már a Szentlélek-keresztséget is megkapta.

Unokatestvérem megtérése is nagyon jó bizonyosság. Ő a szakközépiskola elvégzése után Győrbe került főiskolára, de később átment Pécsre egy másik főiskolára, amihez nagyobb kedve volt. Még Győrben „megtért” a mormonoknál, be is merítkezett, de barátjával együtt olvasták a Bibliát, és észrevették, hogy valami nem stimmel. Mikor Pécsre került, ezért nem is kereste velük tovább a kapcsolatot.

Én, amikor megtudtam, mi történt velem, kértem Pesten a házicsoporthoz, és imádkoztunk a megtéréséért; 2 hét múlva egy győri barátja meglátogatta őt Pécsen (ez a fiú akkor már a HIT Gyülekezet tagja volt), elvitte a pécsi HIT-be, és ott az unokatestvérem meg is tért, ezúttal igazán. Azóta már dicséretvezető a házicsoporthoz.

Ezeket azért írtam le, hogy mindenki láthassa, hogy Istennek semmi sem lehetetlen, Ő bárkit el tud érni. Lehet akadály felfuvalkodottság, kevélység, érdektelenség, közömbösség, hitetlenség, ateizmus, paráznaság – Ő ezt mind le tudja győzni, és meg tudja szabadítani bárki életét. Úgyhogy, akik még egyedül vagytok megtérve a családokból, legyetek jó reménységgel és imádkozzatok, mert az én családomnak is 1,5–2 év kellett, míg mindezek lejátszódtak.

Áldjon meg az Úr benneteket!

{k1992501}

A képen legkisebb öcsémekkel vagyok, aki apu második házasságából született

Bizonyosságul mindenkinek! • Butor Nóra

Kedves Testvéreim!

Kívánom életetekre Isten áldását. Kívánom, hogy Isten lelke által örömtöket leljétek ebben a drága, mindenki számára kedves munkában. Itt szeretnék leírni egy bizonyosságtételt. Azt, hogy Isten soha nem hagyja el azt, akit szeret.

Már 5 éve megtértem, sok volt a harc, de Isten soha nem ment el mellettem úgy, hogy meg ne áldott volna. Volt időszak, amikor olyan üres volt az életem, hogy azt hittem, nincs tovább.

Nem ér az életem semmit. Engem talán még az Úr is elhagyott – gondoltam. Egy ilyen alkalommal, amikor éppen letört voltam, Isten hozzám küldött valakit. Ez a fiú látta rajtam, hiszen Isten mutatta meg neki, hogy nem vagyok teljesen az Úr közelében és olyan üres

vagyok. Elbeszélgetett velem és elmondta, hogy engem Isten nagyon szeret és ne féljek odafordulni a kereszthez. Jézus vére ezt a bűnömöt is megbocsátotta. Azt is mondta, hogy önvizsgálatra van szükségem. Ezt én vegyem egy „próbatételnek” és ne csüggedjek, hanem merjek odamenni az Úrhoz. A beszélgetés után elég jól éreztem magam, visszatért a nyugalmam és növekedett a hitem. Isten megengedte, hogy elvágjam a bal térdemet. Ez a baleset a beszélgetés után kb. 2–3 héttel történt. Ekkor igeversként a Zsolt 34,1–3 versét kaptam. Ez az igevers megerősített, hogy nincs más választásom, rá kell bíznom az életemet az Úrra. És ezt meg is tettem. Azóta is érzem, hogy velem van az Úr. A balesetem első pillanatától kezdve érzem az ő jelenlétét, mert nem volt semmi fájdalmam utána. Ezzel Isten megmutatta, hogy szeret. Hálás vagyok neki azért, hogy nem felejtkezett el rólam. Hadd fejezzem be egy verssel, amit én írtam:

„Jézus vezess engemet sötét éjen át,
Hogy világosságba világosságba érjek,
hogy lássam szent orcád,
Hogy dicsérjem szent neved,
amíg csak a földön élek.”

Isten áldjon meg mindnyájukat!
Szeretettel: *Butor Nóra*

KÖRKÉP

Debrecen, Kurucz utcai gyülekezet • (ifj. K. B.)

%Debrecen azon szerencsés városok közé tartozik, ahol két pünkösdi gyülekezet is található. Az egyiknek, a Kurucz utcai gyülekezetnek a helyettes pásztorával: Bordás Zoltánnal beszélgettem arról, hogy hogyan találják meg a lehetőségeket az Isten országáért való munkálkodásban, ebben a nem csekély vallásos hagyományokkal rendelkező városban.

– Bevezetésként légszíves bemutatni a Kurucz utcai gyülekezetet.

– Debrecenben a pünkösdieknek kezdetben közös összejövetelei voltak az őskeresztény testvérekkel, majd a hatvanas évek elején ez a gyülekezet kettévált, és létrejött a pünkösdi gyülekezet. Egy pince helyiségben voltunk sokáig, azonban ebben a szűk, dohos helyiségben az Úr különösen megáldott bennünket. Egyik alkalommal egy testvérnő az összejövétel végén felugrott a helyéről és középre szaladt. Mindenki csak állt és csodálkozott. Ekkor már az édesapám, Bordás Sándor volt a pásztor, aki azt mondta, most mindenki imádkozzon, mert az Isten dicsőségére való ez. Egy idő után úgy érezte, mintha elfogyott volna az erő, ekkor körülnézett, és látta, hogy a testvérek csak azt nézik, ami történt. Ekkor édesapám hazaküldte a testvéreket, csak néhányan maradtak, olyanok, akik imádkoztak. A testvérnő pedig, miután letette bűneit, teljesen megszabadult. Hála Istennek, több hasonló dolog is történt ott, és megláttuk és éreztük, hogy velünk az Isten.

– Mikor kerülnétek a jelenlegi helyetekre?

– 1978-ban költöztünk a Kurucz u. 103. sz. alá.

– Hány tagja van a gyülekezetnek?

– Jelenleg negyvenhárman vagyunk. Hála Istennek nagyobb részt fiatalokból tevődik össze a gyülekezet tagsága. Gyerekek azonban kevesen vannak. Hozzánk tartozik Vámospéc és Nádudvar is, ezekre a helyekre is járunk szolgálni. Az imaházunkban szeretnénk egy bemelegítő medencét építeni, mert legutóbb is máshova mentünk bemelegíteni.

– Hogyan tudtok az erősen vallásos környezetben munkálkodni? Van kapcsolatotok más egyházakkal?

– A nagyegyházakkal nincs szoros kapcsolatunk, de időnként kölcsönös meghívások előfordulnak. Jó kapcsolatunk van viszont a szabadkeresztény gyülekezettel. Április 18-án például náluk tartottuk a bemelegítési ünnepélyünket, amikor is hat személyt merítettünk alá.

– *Milyen lehetőségek nyílik az evangélizációs szolgálatokra?*

– Hála Istennek, ma is vannak gyógyulások, megújulások, kijelentések a gyülekezetben, de mindez nem jelenti azt, hogy meg vagyunk elégedve. Hisszük, hogy az Úr az, aki még jobban megerősít és beállít a munkába minket. Egy nyolc fős missziós csoportunk, minden kedden elmegy az öregek és a vakok otthonába, ahol énekel, bizonyágtétellel, igehirdetéssel és imádkozással dicsőítik Istent. Általában 40–50 fős hallgatóság van. Olyan ez, mintha ezekben az otthonokban is lenne gyülekezetünk. Dicsőség érte az Úrnak! Már többen eljöttek az imaházba is ezekről a helyekről. Ezen kívül minden pénteken a leány nevelőotthonba megyünk. Tudod, itt sokkal nehezebb a feladatunk, de hisszük, Isten ad erőt hozzá, s Ő az, aki a szíveket formálja.

– *Van egy együttesetek is. Hol szoktatok szolgálni?*

– Igen, a Nazareth Singers. Négy tagja van: egy dobos, egy gitáros, egy basszusgitáros és egy billentyűs. Ők szoktak az utcán evangélizálni, a többi fiatal meg szétesztva a tömegben beszélget az emberekkel. Bizonyágot teszünk és hívogatunk is. *Az Élet könyvét* adjuk az embereknek a gyülekezetbe invitáló meghívó lappal együtt. Az együttesünk az imaházban is szolgál az ifjúsággal együtt, de külön is.

– *Nemrégiben egy alapítványt is létrehoztatok.*

– A Nazareth Singers Segély Alapítványt lényegében az együttes – ahogy a neve is mutatja – és az ifjúság hozta létre. Ha valahová megyünk, ezen a néven jelentkezünk, később úgy is elmondjuk, hová tartozunk. Az öcsém, Tibor sokszor naponta az állomáson tartózkodott, éjjelente járta a várost, és látta, az embereknek milyen nagy szükségük van segítségre. Ő kezdeményezte az alapítványt, most ő a képviselője. Több mint egy éve az állását is feladta ezért az ügyért. Hiszi és tudja, hogy az Úr állította őt erre a helyre, és hogy Ő gondot is visel róla. Sokszor megtapasztalta Isten gazdagságát, de sokszor szűkölködik is.

– *Isten bizonytalansággal gondoskodik az övéiről, akik az Ő országát építik. Mi a célja az alapítványnak, és hogyan működik?*

– Célunk az utca emberét felkarolni, eldobott, elesett emberekkel, fiatalokkal, iszákosokkal, nincstelenekkel foglalkozni. Számunkra az imaházban minden csütörtökön tartunk találkozót. Meleg étel, tea, sütemény mellett elbeszélgetünk velük. Szükség esetén ruhát, cipőt adunk, természetesen csak addig, amíg van miből (már kifogyóban vagyunk mindenképp). De ezek mellett legfőbb célunk, hogy bemutassuk Krisztust, hogy megismerjék Őt, hogy megváltozzon az életük. Sajnos, terveinket az anyagiak erősen behatárolják. Az alapítvány munkánk anyagi fedezetére szolgál. Szeretnénk a város központjában működni, egyelőre azonban erre nincs elég pénzünk, ennek ellenére jó reménységben vagyunk. Szeretnénk néhány személyt fizetni is ezért a munkáért, amit eddig csak társadalmi munkának tudtunk elkönyvelni, pedig a csoport több tagjának idejét teljesen bekötik ezek a missziós feladatok. Nagy reménységünk, hogy talpon maradunk, és bekövetkezik az Úrtól a fellendülés időszaka!

– *Zoli, mindezeket hallva, az én szívem is fellelkesült. Valóban hatalmas dolog az, amit ti elkezdtetek ebben a városban: az öregek a vakok látogatása, evangélizációk és az alapítvány. Az Úr áldjon meg titeket nagyon, hiszen közületek többen valóban elmondhatják: én az Úr kezébe tettem az életemet. Júniusban ifjúsági napokat szerveztetek. Mondanál róla néhány szót?*

– Június 27–28-án tartottuk az ifjúsági találkozót. A környező gyülekezetből és Romániából, Nagyváradról is jöttek fiatalok. Szombaton szabadtéri összejövetel volt, a Nazareth Singers szolgált. Bizonyágtételek, igeszolgálat is elhangzott, majd hívogatás. Nem sokan jöttek előre, de közöttük volt olyan személy, aki sírva mondta el, hogy mindig ott szokott lenni az ilyen alkalmakon, bár eddig még soha sem döntött, most ellenben velem mondta el a bűnösök

imáját. Vasárnap kb. százan jöttünk össze különböző helyekről. Dicső Gusztáv testvér szolgált közöttünk. Témája a „Hogyan válasszunk társat Krisztusban?” volt. Délután ifjúsági szolgálatokra, bizonyágtételekre került sor.

– *Mit vártok az Úrtól a jövőre nézve? Milyen terveitek vannak?*

– Szeretnénk a misszió állomásainkat bővíteni. Az Úrtól azt kérjük, hogy tegye lehetővé, hogy a missziócsoporthoz tagjai csak ezzel a munkával foglalkozhassanak, hogy megéljenek a missziókeretből. Hisszük, hogy az Úr ki fogja nyújtani kezét jelekre és csodákra.

– *Amen. Köszönöm a beszélgetést.*

{k1992502}

{k1992503}

{k1992504}

{k1992505}

Bibliaiskola Ózdon • (ifj. K. B.)

%1991. szeptemberében indult az ózdi gyülekezet bibliaiskolája. A négy félévesre tervezett oktatásból két félév már eltelt. Az iskola félidejében az eddig szerzett tapasztalatokról, a tanítás céljáról és mikéntjéről, a tananyagáról és a hallgatókról beszélgettem Chernel András lelkipásztorral.

– *Nem kis dolog egy kétéves bibliaiskola beindítása és működtetése, még ha a fizikai feltételek adottak is. Mi indított titeket arra, hogy egy vidéki városban bibliaiskolát hozzatok létre?*

– Röviden szólva a gyülekezetünk fejlődése szempontjából mutatkozó lelkimunkás-igény és szükség motiválta, hogy létrehozzuk az iskolát. Évekkel ezelőtt még a régi imaházban felmerült egy fakultációs bibliai képzés gondolata, akkor én a Szentlélekkel kapcsolatos ismeretek (pneumatológia) tanítására gondoltam. Ez azonban az ottani körülmények miatt nem valósult meg. Új imaházunk felépülte viszont megadta az anyagi kereteket, az imént jelzett szükségszerűség pedig megadta a motivációt a bibliaiskola – most már nem egy-egy bibliai terület tanítása, hanem egy komplex tantervű iskola – elindításához tavaly ősszel. Felismertük azt, hogyha gyülekezetünk növekedését és városunk evangélizálását tartjuk szem előtt, sok és képzett lelki munkásra van szükségünk, akikben az ismeret és a Szentlélek munkája erősíti egymást. A jelenvaló bonyolult és nehéz világban, különösen Ózdon, józan és higgadt, az Igében jártas és képzett munkásokra van szükség.

Istennek hála, a tanári kar adott volt a gyülekezetben: Csernus Béla, Ádámkó Lajos, Juhász Miklós és jómagam személyében. Ketten teológiát végeztünk, Ádámkó és Juhász testvér pedig szintén 3–4 évet járt teológiára. Tehát már csak a tananyagot kellett összeállítanunk.

– *Foglaljuk össze az iskola céljait!*

– Először, a már szolgálatban levő testvérek továbbképzése az egyik fő cél. Másodsor, pedig a közeljövőben szolgálatba állók képzése, és harmadszor, de nem utolsó sorban, iskolánk nyitott a kívülállók előtt is. Azt akarjuk, hogy hallgatóink alkalmasak legyenek olyan gyakorlati munkák végzésére, mint pl. az evangélizáció, a lelkigondozás, a kiscsoport vezetés, és a diakóniai szolgálat.

– *Mit jelent, hogy nyitottak vagytok?*

– Bárkinek, akit érdekel a Szentírás, lehetősége van arra, hogy látogassa alkalmainkat. Jelenleg is egy fő nem bementkeztetett tanulónk van. A nyitottság még azt is jelenti, hogy más gyülekezetek tagjai is tanulhatnak nálunk. Vannak hallgatóink Miskolcra, Egerből és Kazincbarcikáról is, a pünkösdieken kívül pedig szabadkeresztények közül és a Hit gyülekezetéből járnak testvérek bibliaiskolánkba.

– *Hány fővel indult az iskola, és mennyien vannak most?*

– Az első félévre 88-an iratkoztak be, ebből 15 személy más gyülekezetből jött. Nagy volt az érdeklődés az iskola iránt. Az ózdi gyülekezet akkori létszámának kb. egyharmada, főleg

fiatalok és középkorúak ill. néhány idősebb testvér (két presbiter) jelentkezett. Amint azt gondoltuk is, a lemorzsolódás elég nagy lett. Az első félévben 40 fő vizsgázott, többen halasztottak. A második félévet 68 hallgató kezdte, közülük 30-an vizsgáztak. Reméljük, ez a létszám már stabilizálódni fog a következő két félévben.

– *Milyen követelmények álltak a jelentkezők előtt?*

– Tizennégy éves kor és 8 általános iskolai osztály elvégzése. Iskolánk teológiai középiskolaként működik, az érettségi tehát nem volt feltétel. Itt kell azt is megjegyezni, hogy állami elismertetésünk folyamatban van.

– *Milyen tananyagot oktattok, és hogyan állítjátok össze?*

– Mint már mondtam, elsősorban gyakorlati lelkimunkásokat szeretnénk képezni, ezért a tananyagot is ebből a szempontból állítottuk össze, természetesen a szükséges alapozó tantárgyakat megtartottuk. Az elvont teológiai tárgyakat kerültük, inkább gyakorlati ismereteket oktattunk pl. evangélizáció, lelkigondozás, diakónia, az újszövetségi gyülekezet (vezetői és szolgálattelvői).

Az oktatott anyagot minden tanár maga állítja össze. Ennek egyik forrása a volt pünkösdi GYMT és a SZET Teológia anyagai, másrésről pedig kapcsolatainkat felhasználva igyekszünk anyagokat beszerezni pl. az újszövetségi gyülekezetről, a kiscsoportokról stb.

– *Mutassuk be a tananyagot az olvasóknak is!*

– Tehát ószövetségi bibliaismeret és exegézis (írasmagyarázat), újszövetségi bibliaismeret és exegézis, bibliai kortörténet, bibliai földrajz, egyháztörténelem, világvallások. Ezek alapozó tárgyak, főleg az első két félévben oktatjuk őket. Továbbá rendszeres teológia, ezen belül dogmatika, pneumatológia és szellemi ajándékok a gyülekezetben, mai szellemi irányzatok, beleértve a pünkösdi irányzatokat is. Gyakorlati teológiából pedig lelkigondozás (poimenika), missziótan (evangélizáció, gyermekmisszió), liturgia (gyülekezeti istentiszteleti rend mindenfajta bibliailag igazolható formája), igehirdetés tan, diakónia, az újszövetségi gyülekezet (vezetők és szolgálattelvők) című tárgyakat tanítjuk.

– *Ezek tényleg széleskörű ismeretet nyújtanak a hallgatóknak. Gondolom, van mit tanulni annak, aki jól meg akarja ismerni ezeket. Milyen formában történik az oktatás?*

– Levelező tagozatos oktatásban dolgozunk. A konzultációk havonta egy péntek délutánt és a következő szombatot foglalják le. Eredetileg négy féléves tanítást terveztünk, de lehet, hogy öt lesz belőle.

A hallgatók minden félév elején megvehetik a számítógéppel szerkesztett jegyzeteket.

– *Anyagiak?*

– A hallgatóknak csak a nyomtatott jegyzetekért kell önköltségi árat fizetniük, ami a papír és a festék árát tartalmazza. A jegyzetkészítés egyéb költségeit egyik testvérünk finanszírozza, az oktatásért sem kell fizetni. A tanárok szolgálatként végzik munkájukat. Támogatást eddig sehonnan sem kaptunk, a későbbiekben talán igen, ha államilag elismernek bennünket.

– *Az első év elteltével teljesülni látszanak reményeitek a hallgatók „bemozdulását” illetően?*

– Hála az Úrnak, igen. A kitűzött célok elérése biztosítottnak látszik. Többek életében hozott pozitív változást az iskola.

– *A végzetek előtt milyen lehetőségek lesznek a szolgálatban?*

– Azt várjuk, hogy akik sikeresen elvégezték bibliai iskolánkat, megtalálják helyüket a gyülekezeti szolgálatokban. Sok terület nyílik meg előttük, amennyiben ők is akarják. Számítunk rájuk a lelkigondozásban, a dicsőítés vezetésben, nagy lehetőségük lesz diakónusként és házicsoport-vezetőként szolgálni, és helyet kapnak az igehirdetésben is. Szeretnénk velük külmisziós területen, esetleg etnikai misszióban dolgozni.

– *Látsz-e lehetőséget arra, hogy az ózdi bibliaiskola a jövőben a regionálisnál nagyobb jelentőségű műhelye legyen a pünkösdi lelkimunkás képzésnek?*

– 1993. szeptemberétől, amikor újból indítjuk a képzést az első évfolyamon, szeretnénk hallgatókat hívni az ország különböző gyülekezeteiből, ezzel is enyhítve az országos

lelkimunkás hiányt.

– Az Úr áldja meg és tegye eredményessé munkátokat! Köszönöm a beszélgetést.

GONDOLKODÓ

A sportról • Kovács Zoltán

Lapunk előző számában a „nagy” dolgokról gondolkoztunk. A kedves olvasó bizonyára észrevette, hogy a „nagy” dolgok sorából kimaradt a sport, pedig e területre is jellemző jóformán mindaz, amit ott a más jellegű nagy emberi teljesítmények kapcsán felvetettünk. A sport önálló cikkben való tárgyalását az indokolja, hogy a sport önmaga is óriási terület, egy öntörvényű világ, ami nagy és folyamatosan növekvő hatással van az emberiség életére. A fiatalabb generáció tagjai között alig akad olyan, aki semmilyen sportágban sem próbálkozott meg a versenyzéssel, és az átlagember érdeklődését is inkább a sport köti le, mintsem a művészetek vagy a tudományos eredmények.

Miben rejlik a sport varázsa, hatalmas vonzereje? Az egyik fontos tényező a szabályok egyszerűsége, közérthetősége. Ennek köszönhetően a sportban nem különösebben járatos néző is látja és érti, hogy mi történik a pályán. (Szemben a tudományos eredményekkel, melyeket csak a szakértők tudnak értékelni, vagy a művészeti alkotásokkal, amelyek értékelésében a szakértelem mellett sokszor döntő szerepe van az emberi szubjektivitásnak. A sportban viszont minden egyszerű és világos.) A másik pedig az, hogy a sport kicsit olyan, mint maga az élet. Minden egyes verseny, mérkőzés valóságos dráma, aminek végkimenetelét ugyan sejteni lehet az előzetes esélylatolgatásokból, de megjósolni mégis nagyon nehéz. A papírforma bármikor felborulhat, s ez az örök bizonytalanság is hozzájárul a sport varázsához. Egy hosszú versenyen könnyebben bejön a papírforma, vagyis, hogy az előzetesen legjobbnak ítélt csapat győz, de egy adott mérkőzésen gyakran születik meglepetés. Erre a bizonytalanságra építenek a sporttal kapcsolatos szerencsejátékok, melyek közül a legismertebb a totó. A harmadik vonzó dolog az, hogy a sportban hamar kiderül az igazság a verseny vagy a meccs végeredménye formájában. A verseny végén mindig van eredmény, nem úgy, mint az életben, ahol sokszor hosszú évekig kell várni, hogy a munkánk eredménye bejőjön – ha bejön egyáltalán. A versenyben mindig az adott időpontban legjobb vagy legszerencsésebb versenyző győz. Rengeteg tanulság vonható le abból, hogy mikor és miért született pont az az eredmény, ami született.

A fentiekből kitűnik, hogy a sport ideális szórakozási lehetőséget nyújt. A sport veszélye éppen ebben a rendkívüli vonzerejében van. Emiatt ugyanis emberek millióinak leköti a figyelmét, és elveszi az idejüket a fontosabb dolgokkal való foglalkozástól. Ez – mint az előző számunkban már láttuk – a hitetlenek esetében a halálhoz vezet, mivel nem érnek rá arra, hogy elgondolkozzanak önmagukról, Istenről, az életről és a halálról; a hívőket pedig – ha a sport rabjaivá válnak – használhatatlanná teszi az Úr munkájában, hiszen emiatt elhanyagolják a lelki életet, a szolgálatot és az Úrral való közösséget. Így a sport is felsorakozik a többi időtrabló dolog mellé, melyek célja egy: elvenni az ember idejét, hogy ne érjen rá Istennel foglalkozni.

Itt kell megemlítenem a focicsapatok szurkolóhadát és a nézőtíren eluralkodó erőszakot. A nézők számára – a filmekhez hasonlóan – a sport is álomvilág, ami eltereli figyelmüket a valós élet problémáiról; sokak számára ugyanakkor villámhárítóként is működik: a nézőtéri ordítózással le lehet vezetni az indulatokat. A vérbeli szurkoló számára az álomvilág hatás érvényesül. Az ilyen ember beleéli magát ebbe a világba, s a szenvedélybetegekhez hasonló tünetek lépnek fel rajta. Kedélyállapota hétközben is a csapat teljesítményétől függ, életét pedig alárendeli a csapatnak: minden mérkőzésre elkíséri kedvenceit, s e cél érdekében

feláldozza idejét és pénzét.

A nézők másik részénél inkább a villámhárító szerep működik. Ezek nem is annyira a meccs, mint a „balhé” kedvéért mennek ki a sportpályákra. Eleve azzal a szándékkal indulnak el otthonról, hogy bele akarnak keveredni egy jó kis tömegverekedésbe vagy hasonlóba. Az ilyen verekedések rendkívül veszélyesek, nemegyszer halálos áldozatokat követelnek. Emiatt egyre nagyobb rendőri erővel és különleges óvintézkedésekkel kell biztosítani a nézőtérén a rendet. Maga az erőszakhullám nemcsak a sportpályákon megfigyelhető jelenség. Ugyanez tapasztalható a könnyűzenei együttesek koncertjein, melyeken a nézők gyakran széjjelverik a berendezést, de hasonló eredetű a bőrfejúek és más szélsőséges csoportok randalírozása, sőt a bűnözés növekedése is. Az erőszakhullám tehát korunk kórképe, nem pedig a sporthoz kötődő elszigetelt jelenség.

A szurkolásnak és az erőszaknak közös gyökere van. Mindkettő az ember Isten nélküli állapotából ered. Az ember vágyik az Istennel való közösségre. Ennek híján ezt az alapvető szükségletet pótlandó – egyszerűen csak tartozni akar valakihez vagy valamihez. A szurkoló a csapathoz tartozik. Ez a valahová tartozás érzése mozgatja a Kelet-Európában éledő nacionalizmust is: a nacionalisták a nemzethez tartoznak. Az erőszakot pedig az Isten nélküli élet üressége és tartalmatlansága motiválja. Az emberek érzik, hogy valami hiányzik az életükből, tudják, hogy valamit tenni kellene. Erre a cselekvésre kínál lehetőséget az erőszak. A szurkolás és az erőszak tehát az emberek segélykiáltása, amivel kifejezik, hogy szükségük van Istenre. E kiáltást nekünk kell meghallanunk, és el kell vinnünk az evangéliumot minél többekhez, hogy Jézus Krisztusban megoldást és megnyugvást találhassanak.

A fenti negatív hatások és jelenségek ellenére a sport a legtisztább szórakozások egyike. Mindenkinek szüksége van a kikapcsolódásra, a szórakozásra, még a hívőknek is. Nem mindegy azonban, hogy az erre szánt időt mivel töltjük. S ha már választani lehet, akkor sokkal ajánlatosabb valamely sportközvetítést megnézni a TV-ben, mintsem a filmeket, amelyek szinte kivétel nélkül a bűnös életre csábítanak, és észrevétlenül lopják be még a hívő emberek szívébe is a harag, a bosszúállás, az önzés és a saját célok elérésére való törekvés mérgezett magvait. A sportközvetítések ugyanakkor nem a paráznaságot, az iszákosságot, vagy a csalást reklámozzák, hanem a sportszerű küzdelmekkel és a versenyzők sportszerű életével maguk is a becsületességre, a jellembeli egyenességre és a fegyelmezett munkavégzésre ösztönzik az embereket. Ha tehát valaki nem rabja a sportnak, és van ideje a kikapcsolódásra, az jobban jár, ha a filmek helyett a sportközvetítéseket választja, mert ezekben lehet látni viszonylag a legkevesebb rosszat.

A sportnak erős a nevelő hatása is. A sportban tulajdonképpen mindig a jó győz. A szabályok egyszerűsége miatt csalni nem lehet. A rafináltabb csalások, például a doppingolás leküzdésére egyre jobb módszerek vannak, s ezek eredményessége a barcelonai olimpián is meglátszott: kevesebb versenyző élt ezzel a kétes lehetőséggel. A sportban a bűnös elnyeri méltó büntetését, például a labdarúgásban a szabálytalankodó ellen szabadrúgást vagy tizenegyest rendelnek el, súlyosabb esetben pedig ki is állítják az illetőt. Részben ez adja a sport vonzerejét, mivel az emberek vágnak az igazságra, és ezt az élettől sokszor nem kapják meg. Az életben sűrűn van úgy, hogy a bűnös megússza büntetés nélkül, míg a jó hátrányt szenved. Ilyen a sportban – leszámítva a bírói tévedéseket – nincs. A sport megtanít a vereségek elviselésére is. Ez különösen akkor nehéz, amikor – mint oly gyakran az életben – fordított eredmény születik a pályán. Ilyen eset az, amikor nagy szerencsével a gyengébb csapat nyeri a mérkőzést. Ez történt például a Magyarország–Izland labdarúgó vb-selejtezőn. A magyar csapat már az első pecekben vezetést szerzett, és a továbbiakban is rengeteg helyzete volt. Csak éppen gólt nem sikerült többet rúgni. Félidőben akár 6–0-ra is vezethettünk volna. A második félidőben is nekünk volt több helyzetünk, de gólt nem rúgtunk. Az izlandiaknak csak két helyzetük volt, viszont mind a kettőt berúgták. Ezzel megnyerték a meccset 2–1-re. Fordított eredmény született. Nagy gólkülönbség, győzelem

helyett minimális vereség. És itt jött az újabb tanulság: a küzdelmet soha nem szabad feladni. Jenei Imre szövetségi kapitány nem mondott le, annak ellenére sem, hogy csapata gyakorlatilag már az első meccsen elveszítette minden esélyét arra, hogy kijusson a világbajnokságra.

A sport nevelő hatása még jobban megmutatkozik a sportoló életében. A jó versenyzőre jellemző tulajdonságok: fegyelmezetttség, önmegtartóztatás, küzdeni tudás, sportszerűség (becsületesség), engedelmesség (az edzőnek), kitartás, szorgalom, helyes önértékelés, hit (a győzelemben) és bátorság (ki mer állni akkor is, amikor tudja, hogy nincs esélye). Ilyen értelemben a sportolók példát mutatnak nekünk hívőknek is. Ilyen értelemben használja Pál apostol is a sportpéldákat az Igében. *„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató; azok azokért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant” (1Kor 9,24–25).* A sportolók önmegtartóztatása odáig terjed, hogy reggeltől estig be van táblázva az idejük az edzéstervvel, még azt is megszabják nekik, hogy mennyit aludjanak, mikor és mit egyenek stb. Ó, bárcsak megközelítőleg lennénk ennyire igyekvők a hitéletben! A versenyzők a mulandó dicsőségért teszik ezt, mi pedig az örök életért sem küzdünk úgy, mint ők?!

Érdekes összehasonlítást tehetünk a nagy művészek és a nagy sportolók életvitele között. Míg a nagy művészek többnyire a kicsapongó életmód mellett is képesek rendkívüli teljesítményt nyújtani, addig ez a sportolóknál lehetetlen. A sportolónak akár több éves edzésmunkáját is tönkretetheti, ha csak egyszer is lerészegedik. Így a körülmények rákényszerítik a sportolót a mértékletes, önmegtartóztató életre. A sportoló nem jobb a művésznél, de a körülmények miatt kénytelen annál rendesebben élni. Az emberek is ezt várják el tőle, míg a művésznek könnyebben megbocsátják a ballépéseket. Egyes befutott, már mindent elért sportolók egy idő után képtelenek a fegyelmezett életre, és a művészekhez hasonló bűnökbe keverednek (lásd Maradona meg a kábítószer).

A sport lényege a nagy és a minél nagyobb emberi teljesítmény, magyarul a rekordhajhászás. A rekordokat a versenyzők irtatlan mennyiségű munkával és életük teljes odaszánásával érik el. Igyekezetük mégis hiú erőfeszítés marad. Hiába nyeri meg valamelyik versenyt, hiába érnek el új rekordot, nem pihenhetnek meg babérjaikon, mivel egyre újabb versenyek jönnek, egyre újabb rekordok születnek, és emiatt nekik is mindig újra kell kezdeni a munkát. A nevük ugyan bekerül az évkönyvbe, de a ma dicsőségéből holnap már nem élhetnek meg. Emlékszünk még a finn csodafutó Nurmira, de hol vannak már világcsúcsai, és hol az ő dicsősége? Csak egy maradandó dolog van: Isten kegyelme és a Neki való feltétlen engedelmesség. A sportolók mindent feláldoznak a jó eredményekért, a legfontosabbat – Istent – viszont kihagyják számításaikból. Földi dicsőséget keresnek és nyernek, de közben elveszítik a mennyei dicsőséget. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mt 16,26).* A sportolók a világot megnyerik ugyan, de a lelküket elvesztik, mert nem érnek rá Istennel foglalkozni a mindig újrakezdődő edzések közepette.

A nevelő hatás mellett a sport másik haszna az egészséges élet. A hívőknek az élsport szintjéig nem érdemes eljutniuk, mert ez túl sok időt venne el a lelki élettől. Az alacsonyabb szintű versenyzésnél viszont már érvényesül az előbb említett nevelő hatás. A test egészségének megőrzése érdekében végzett rendszeres, ám nem versenyszerű sportolás pedig jóformán kötelező a hívők számára – nemcsak a fiataloknak, hanem az idősebbeknek is. Isten mintegy kölcsönadta a testünket a földi élethez, hogy jól gazdálkodjunk vele. A test egészségének megőrzéséhez szükség van a megfelelő mennyiségű pihenésre és testmozgásra. Ha ezt elhanyagoljuk, önmagunkat betegítjük meg, és tulajdonképpen az Úr ellen vétkezünk, mert visszaélünk a Tőle kapott testünk teljesítőképességével. Valójában a dohányzás is azért bűn, mert a test egészségét rombolja. Itt hamis az az érvelés, hogy a szolgálat miatt nem érsz

rá a szükséges testmozgásra. Rá kell érned! Mégpedig azért, mert egészségesen jobban tudod szolgálni az Urat, mint betegen. Isten nem azért teremtette a természeti törvényeket, hogy figyelmen kívül hagyjuk őket, hanem azért, hogy azoknak alávetve és azoktól vezetettve éljünk a Neki való engedelmisségben. A test gyakorlásának kevés haszna van ugyan (*1Tim 4,8*), mert földi célokra irányul csupán, például a sportolók esetében (ilyen értelemben a tudománynak és a művészeteknek is kevés hasznuk van), de a test egészségéhez szükséges minimális testmozgás hasznáról nem szabad lemondanunk, mégpedig szolgálatunk hatékonysága érdekében nem.

Végezetül megemlítek még egy dolgot. A sportból könnyen lehet bálványt csinálni. A barcelonai olimpia kapcsán sokszor az volt az érzésem, hogy egy új „világvallással” van dolgom. Az emberek milliárdjai áhítattal figyelték a sportközvetítéseket, és az egész világ kicsit az olimpia körül forgott. Az olimpiának, mint egy jó vallásnak, megvoltak a maga szertartásai: megnyitóünnepség, záróünnepség, eredményhirdetések; imádat céljára pedig ott voltak maguk a bajnokok. Az olimpiát a valláshoz hasonlítani talán túlzás; nekem azonban mégis ez a hasonlat jutott eszemben. Lehet azért, mert a dicsőséget ott Isten helyett az embereknek adták. Mi viszont tudjuk, hogy kit illet a dicséret, a hálaadás és az imádat. Adjuk meg hát Neki, ami Neki jár!

{k1992506}

{k1992507}

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Impresszum

Főszerkesztő: TELEGDI JÓZSEF

Szerkesztő Bizottság: BALOGH SÁNDOR, KÁZMÉR PÁLNÉ, ifj. KOVÁCS BÉLA, KOVÁCS ZOLTÁN, MAKOVEI JÁNOS, D. NAGY ANDRÁS, PÁNCZÉL JÁNOS, PEREI MÁRTA

Tördelőszerkesztő: ifj. FÁBIÁN ATTILA

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella u. 37. Telefon: 251-6987

Felelős kiadó: KECSER ISTVÁN elnök

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: *Vass Béla*

{k1992508}

VÍZSZINTES: 1. ÚJ FORDÍTÁSÚ BIBLIÁBÓL EGY IGEVERS KEZDETE. (Folytatás a függőleges 20. sorban.) 16. Női név. 17. ... Husszein. 18. Öserdő, keverve. 20. Fogságból hazatért lévita. (Új ford. Biblia!) 23. A germánium vegyjele. 24. Női alsóruha. 26. Arab állam. 27. Hiányosan írsz! 28. ÚJ FORDÍTÁSÚ BIBLIÁBÓL EGY IGEVERS KEZDETE. (Folytatás a vízszintes 103. és a függőleges 30. sorokban.) 33. Rendező iroda. 34. Összekevert zene! 36. Argentín város. 38. Letiltja. 39. „Szamaras” bibliai alak. 41. Kezd lehűlni! 42. Borsodi község. 44. S. A. Z. 45. Becézett női név egyik fele. 47. Déligyümölcs. 49. Izsakár leszármazottja. (Új ford. Biblia!) 51. Argentín teniszező. 53. Világszervezet. 54. Szóbeli, angolul. (ORAL) 56. Földet forgat. 57. Pavlov fele! 58. Balaton menti község. 62. Majdnem

szamar! 63. Kiáltó szó a pusztában. 66. ... a csodák csodája. 67. „A töke” írója. 69. Reagálni kezd! 70. Gelka hangzói. 71. Elárulta. 72. Dalbetét. 73. Kettős mássalhangzó. 74. „Mert Tiéd az ország, a ...” 76. A múlt idő jele. 77. Sürgető szó. 78. A Duna mellékfolyója Romániában, visszafelé. 80. Nagybeteg. 83. A szélein zúg! 85. Katonai vezényszó. 87. Bibliai próféta. 90. Hazátlan, kezdő betű nélkül. 93. Férfinév. 95. Amerikai Nagy-tavak. 96. A nyúl bőrének lefejtése. 97. Az ellenséghez pártol. 99. Vám ..., hevesi község. 102. Fordított dunántúli folyó. 103. A VÍZSZ. 28. FOLYTATÁSA. 105. Gyümölcs. 107. Cséplés mellékterméke. 108. Hangtalanul pityereg! 109. Borsodi városba való. 110. Összekevert evőeszköz! 112. Ilyen csésze is van. 113. Ismétlés, röviden. 114. Valakinek példája, útmutatása. 117. Két szám. 118. Azonos mássalhangzók.

FÜGGŐLEGES: 2. Európai nemzet. 3. Ördögfejedlem. 4. Egyik oldal. 5. Az utolsó betű. 6. Mutatószó. 7. Afrikai főváros. 8. Minden emberben van. 9. Azonos mássalhangzók. 10. Kővérebb lettél, visszafelé. 11. Mássalhangzó kiejtve. 12. Ilyen tézta is van. 13. Indulatszó. 14. Női becenév. 15. Átölel. 19. Érkezését ... 20. A VÍZSZ. 1. FOLYTATÁSA. 21. Végtelen „különös tárgy”! 22. Egy szakasz a mohamedánok szent könyvéből. 24. A haj kétharmada! 25. Jéhu fia. (Új ford. Biblia!) 29. Petre ... 30. A VÍZSZ. 103. FOLYTATÁSA. 31. Régi ürmérték hangzói. 32. Az argon vegyjele. 35. Egál hangzói. 37. Gonosztevő. 42. Szólj valamit! 43. Kor rövidítés. 44. Ábrahám felesége. 46. A madarak királya. 48. Olasz városka. (... Monferrato) 50. Nún fia. 52. Ritka férfinév. 53. Fizikai fogalom. 55. Mutatószó. 59. Atmoszféra, röviden. 60. Mozdulatlan volt. 61. Szamar beszéd. 62. Vészjel. 63. Az Úr egyik neve. 64. Már nem divatos fekvőalkalmatosság. 65. Buták. (Két szó) 68. Román autómárka. 71. Láb része. 74. Hangtalanul hisz! 75. ... van, beteg. 79. Jákób atyja. 81. Svéd és osztrák autók jelezései. 82. Vége az ablaküvegnek. 84. Gyom. 85. Reped. 86. Végtelenül múló! 88. A bőröndben van! 89. Keresztül dob. 91. Fafajta. 92. Iszlám betűi keverve. 94. Észak-Amerikai síkság. (... Estacado) 98. Hangtalanul nyitogatja a száját. 99. Félig omló! 100. Gát szélei! 101. Győr közepe! 104. Szorító. 106. Fényes bevonat. 109. A vízsz. 77. keverve. 110. Az imádságban van! 111. Házikó. 112. Kutató hangzói. 113. Aroma. 115. Csak a közepén győz! 116. Belül tömör! 117. Szelíd állat.

BEKÜLDENDŐ:

A vízszintes 1. és a függőleges 20., valamint a vízszintes 28., a vízszintes 103. és a függőleges 30. sorokban található bibliai igeversek.

Határidő: 1992. november 30.

A '92/3-as szám rejtvényének megfejtői közül könyvjutalmat nyertek: Windisch Károly (Tatabánya), Borbély Józsefné (Csór), Hajdú Attiláné (Várpalota).

GYERMEKKÖR

{k1992509}

{k1992510}

{k1992511}

{k1992512}

{k19925D}